

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. června 2019 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Andrey Svobodové a přísedících Jany Hirschové a Zlatomíra Hájka

takto:

Obžalovaný Z.P.,

nar. XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem XXXXX ,

je vinen, že

dne 20. 3. 2018 kolem 17:25 hod. v Brně na náměstí Svornosti, v prostoru veřejnosti přístupném za přítomnosti nezjištěného počtu osob, minimálně 5 osob, nejdříve před vstupem do Základní školy nám. Svornosti v Brně se hlasitě nezjištěnými vulgárními výrazy dožadoval vpuštění syna do prostor školy a při slovním konfliktu s P.H., nar. XXXXX, který mu vysvětloval důvod nemožnosti vpuštění jeho syna do prostor základní školy dříve, než je začátek plaveckého kroužku, obžalovaný vulgárně hlasitě nadával nezjištěnými výrazy, minimálně uvedl „zkrvená škola“, a následně po přesunu obou do prostor schodů mezi základní školou a parkem, obžalovaný ve snaze ukončit vzájemný konflikt vytáhl z pouzdra umístěného na opasku pod bundou legálně drženou pistoli zn. Glock 19, v. č. WSG 894, ráže 9 mm Luger, s 15-ti náboji v zásobníku, čehož se P.H. nezalekl a stále se snažil obžalovaného dostihnout, a když se přesunuli od schodů do parku a byli v pozici čelně k sobě v těsné blízkosti, tak obžalovaný vystřelil dvakrát do vzduchu, kdy zbraň se nacházela nad hlavami obou a první výstřel směřoval přímo vzhůru a druhý přibližně v úhlu 45 stupňů nad jejich hlavami a dále obžalovaný vystřelil jednou do země v úhlu přibližně 45 stupňů od těla, kdy žádný z výstřelů nesměřoval na P.H.

tedy

- veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti,

čímž spáchal

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku (ve znění účinném do 31. 1. 2019, dále jen trestního zákoníku).

a za to se odsuzuje

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu odnětí svobody podmíněně **odkládá na zkušební dobu** v trvání **2,5 (dva a půl) roku**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** – samonabíjecí pistole zn. Glock 19, ráže 9 mm Luger, v. č. WSC894, uloženo na Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, Brno, Příční 31.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že se stal skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil obžalovaný, a to svědeckými výpověďmi, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, listinnými důkazy.
2. **Obžalovaný** Z.P. popsal, že se předmětného dne dostal do konfliktu s panem P.H. z důvodu, že vodil syna do kroužku plavání, což byl komerční kroužek, proto se domníval, že budou mít trochu komfort, že když tam syna přiveče, tak ho někdo převezme, ale nebylo to tak. Situaci správně nepochopil. Dožadoval se toho, aby syna pustili do školy, zůstal však stát kousek od školy nad těmi schody a syna poslal ke dveřím a volal na něj, aby řekl paní vrátné, aby ho pustila. Samozřejmě, že to řekl vyšším hlasem, aby ho syn slyšel. Následně vyšel pan P.H. ze školy, měl bojový postoj, on se ho zalekl, pan P.H. na něho začal křičet, ať jde pryč a aby tam nekřičel a ať tam nechodí. Vyměnili si nějaké nadávky, už nedokáže říct, co to bylo, a pak se pan P.H. na něj rozběhl a on začal utíkat pryč. Utíkal do prostoru náměstí, nechtěl, aby došlo ke konfliktu, aby došlo ke střelbě před školou. Báł se, co se stane, protože pan P.H. působil nasupeně. Ten den měl u sebe legálně drženou pistoli, tak ji vytáhl z pouzdra, natáhl závěr a začal se otáčet, že bude utíkat pryč. Pryč utíkal, trenér běžel za ním, a protože není v takové dobré fyzické kondici jako trenér plavání, tak to vyhodnotil tak, že se cítil ohrožen. Při běhu držel zbraň v pravé ruce a směřovala k zemi, aby nikoho neohrožoval. Následně ho začal pan P.H. dohánět, cítil dusot za sebou, měl strach i proto, že to byl cizí člověk, běžel jenom v ponožkách, v tričku, byl rozčilený a měl ten bojový postoj, pěsti zatáé a ruce mírně od těla. Když poznal, že ho pan P.H. dohání, tak se domníval, že bude problém, a proto vystřelil 2x do vzduchu s tím, že pravou ruku zvednul a krátce po sobě vystřelil. Pak dal zbraň zase zpátky dolů, jak ji měl předtím. Při té střelbě do vzduchu se na pana P.H. neotáčel, nestřílel po něm. Tomu odpovídají i nábojnice podle místa, kde se našly, protože padají na pravou stranu. Ani toto však pana P.H. neodradilo, dohnal ho a chytil ho za bundu v úrovni ledvin, to už dostal skutečně strach a udělal tedy k němu otočku a vysmekl se mu a pistoli stáhl k hrudníku do bezpečnostní pozice, kdy měl ruku s pistolí pokrčenou v lokti a uprostřed hrudníku měl zbraň, kterou podpíral druhou dlaní, a zbraň směřovala v úhlu 45 stupňů k zemi. Kdyby pojal úmysl usmrtit pana P.H. nebo ho zranit, tak tady

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

měl příležitost, ale on zbraň nenatáhl a nevystřelil. Pan P.H. ho začal bít pěstmi do obličeje, od toho má zranění dodnes, pak má také zranění z toho, jak pak na něm klečel a bil ho do hlavy. Původně nedokázal ten vryp v zemi, který byl nalezen, objasnit, ale týkal se třetího výstřelu, kdy právě v ten moment, když držel pistoli v bezpečnostní pozici, tak přitom, jak byl napadán, tak neúmyslně vyšel výstřel právě do země. Dříve to nedokázal vysvětlit, protože měl po několika operacích, jeho zdravotní stav byl špatný, dodnes se vypořádává s následky zranění. V uvedeném okamžiku stáli proti sobě. Po tom bití ve stoje začal před panem P.H. ustupovat, on ho stále pronásledoval a honil ho do prostoru laviček, tam už měl pan P.H. absolutní převahu, obžalovaný tam přepadnul na záda, u toho mu vypadla zbraň, ležela pak vedle něj. Pak mu pan P.H. klečel na hrudníku, on z toho měl podlitiny nejen na hrudníku, ale i na obličeji, mlátil ho na zemi, měl na hlavě hematom. Nemohl se bránit, ležel tam už bezvládně a v ten okamžik se pan P.H. sehnul pro tu zbraň, namířil na něj poprvé, ten výstřel šel za hlavu, netrefil se, ten výstřel ho probral a pak střílel znovu, obžalovaný koukal do hlavně, pan P.H. stál nad ním a pak už jen vyšel výstřel, a když se probral, tak už tam nikdo nebyl a on byl postřelený. K obžalobě tedy přiznává, že se choval vulgárně, za to se stydí, ví, že dnes už by tu situaci řešil jinak, ale dostatečným ponaučením pro něho bylo to následné zranění, v žádném případě však nechtěl pana P.H. usmrtit, chtěl se pouze bránit s tím, že nejprve utíkal, ale protože ho pan P.H. stále pronásledoval, tak to vnímal jako akt agrese. S paní vrátnou ten den konflikt neměl, s ní měl konflikt o měsíc dříve, tam došlo ke slovní potyčce. Co se týká konkretizace komunikace mezi ním a panem P.H., tak určitě tam na něj pan P.H. křičel něco ve smyslu, aby šel pryč, on na něj zase křičel něco ve smyslu „co ty mě můžeš“, což tedy pana P.H. rozzuřilo natolik, že se proti němu rozběhl, také přiznává, že na úkor školy řekl, že je to „zkurvená škola“, což pochopil, že pan P.H. vnímal negativně. Pan P.H., když vyšel ze dveří, tak k němu šel rychlou chůzí, následně se rozběhl, a to asi od poloviny chodníku mezi schody a vchodem do školy, bylo to potom, co mu řekl tu větu „co ty mě můžeš“, to už potom k němu běžel s těmi zatátnými pěstmi a byl skutečně naštvaný. Obžalovaný stál stále nad schody, je možné, že sešel o jeden či dva schody níže. Jakmile se však proti němu pan P.H. rozběhl, tak už se otočil a utíkal pryč. Když se začal otáčet, tak vyhrnul bundu a vytáhl zbraň a natáhl ten závěr a začal utíkat. Uznává, že to tehdy špatně vyhodnotil, ale bylo to proto, že se pan P.H. na něj nasupeně rozběhl. Tu zbraň nevytáhl při běhu, ale při tom otáčení se. Předtím ji měl na pravém boku pod bundou na opasku v pouzdře, takže jen tu bundu povytáhl a odepnul poutko a zbraň vytáhl. Zbraň při vytažení pan P.H. viděl, protože se k němu otáčel tím bokem. Neví, jak na tu zbraň reagoval pan P.H., to si nepamatuje, co přesně říkal. Je možné, že při tom běhu před panem P.H. se po něm jednou otočil, ale vzpomíná si pouze, že slyšel ten dusot za sebou. Nábojů tam měl 15. Ke střelbě do vzduchu došlo v oblasti těch prvních laviček, pak dál utíkal a pan P.H. ho dohnal a pak stáli ve vzdálenosti asi 1,5 metru od sebe, když už se k němu otočil čelem a tím se mu vytrhl z držení. Když si dával tu zbraň, kterou při běhu držel stále směrem dolů, do bezpečnostní pozice u hrudníku, tak to dělal stále tak, aby nikoho neohrozil, ta zbraň na pana P.H. nemířila, byla to jen otázka velmi krátkého okamžiku, kdy takto proti sobě stáli a pak ho začal pan P.H. bít do toho obličeje. Bil ho pěstmi. Bránit se nešlo, protože držel tu zbraň, jen před ním ustupoval dozadu a pak spadnul. Vzpomíná si, že u vchodu školy byli nějakí lidé, potom už nikoho nezaregistroval. Jakým způsobem se bránil, si konkrétně nevzpomíná.

3. On má zbrojní průkaz 5 let, zbraň byla legálně držaná, byla registrovaná, pravidelně chodí na střelnici, nepravidelně zbraň nosil s sebou, ten den ji měl proto, že pak chtěl jít na střelnici. Celkem měl v té době 3 zbraně, v současné době už nemá žádnou. Popsal jeho zkušenosti se zbraněmi. S P.H. se předtím neznal, neviděl ho dříve. Ten konflikt v únoru měl s paní vrátnou, kdy se také dožadoval toho, aby tam syna vpustila, ona tam začala nějak pobíhat, nadávat, chtěla ho vyhodit, zavolala pana školníka a tak jí řekl něco ve smyslu, že je „cvičená opice“, že se přece můžou lidsky domluvit, nechal se zatahnout do té hádky, mrzí ho to, dnes už ví, že pokud se mu něco nelíbí, má to řešit jinak a ne někomu nadávat, řekl jí i že je „stará škatule“, řekl také něco na účet trenérky, ale nepamatuje si už co to bylo. Rozhodně to však byla nepříjemná situace.

4. V době toho březnového konfliktu měl na sobě zimní bundu, maskáčové kalhoty a vysoké boty, které si koupil v army shopu, takové ty pseudo vojenské. Skutečně se v tom březnu obával o svůj život, cítil se v ohrožení, ale dnes ví, že zvolil nešťastný způsob obrany. Ty varovné výstřely zazněly v momentu, kdy byl zády k panu poškozenému. Varovnými výstřely ho chtěl odradit. Když vyšel ten třetí výstřel tak on měl ukazovák natažený v bezpečnostní poloze mimo spoušť, ale jak ho pan P.H. zasypával těmi ranami do obličeje a on se tak nějak stáhnul, tak mu ten prst sklouznul na spoušť a došlo k výstřelu, střilet nechtěl. Měl stále pod kontrolou střelné pole. Ten výstřel vyšel vedle něho. Tehdy tu zbraň vytáhnul intuitivně na ochranu života a zdraví, proto si ji také pořídil, v ten moment nepřemýšlel nad možností situaci řešit jinak, dnes už ví, že to byla chyba. Dále obžalovaný popsal zranění, které mu vzniklo v důsledku toho, že jej postřelil poškozený. V důsledku operací a v důsledku špatného zdravotního stavu měl problémy také s pamětí. V minulosti navštěvoval psychologa v souvislosti s problémy v prvním manželství. Dále zdůraznil, že při psychologickém zkoumání v této věci tu situaci popisoval afektovaně, protože byl zázrak, že přežil a rekonstrukce a veškeré tedy probíhající trestní stíhání na něj byly moc, psychicky to špatně snášel, proto není úplně spokojen s těmi posudky ani s tou rekonstrukcí. Kromě pistole u sebe měl ještě kapesní nůž, který nosí standardně, měl ho v taštičce, kterou měl přes rameno zprava doleva. Před vytažením zbraně či před výstřelem pana P.H. neupozornil, že hodlá zbraň použít. Nevzpomíná si na žádný moment, kdy by se poškozený natahoval po jeho zbrani, že by mu ji chtěl fyzicky sebrat. Se střelbou má zkušenosti, ví, jak manipulovat se zbraní a i v momentu, kdy ji vytahoval z pouzdra, stále mířila dolů, aby nikoho neohrozila. I když měl problémy s pamětí a některé detaily události se mu vybavovaly postupně, tak je si jist, že vše, co uvedl u výsledku, tak proběhlo. Byla vlastně náhoda, že v tom březnu syna do plavání vedl, protože po tom únorovém konfliktu byli domluveni, že tam chodit nebude.
5. **P.H.** v postavení svědka v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedl, že v březnu 2018 byl manažerem plaveckého oddílu Komety Brno, měl na starost pronájem bazénů, vycvičení trenérů a komunikaci s rodiči. Obžalovaného před projednávanou událostí neviděl. V inkriminovaný den vyzval fotografa A.D. na focení dětí v bazénu, který se nachází v Základní škole na náměstí Svornosti v Brně, bylo to asi v 16.15 - 16.20 hod. nebo 17.15 hod.. Když si uvnitř školy zouval boty, přišel chlapec, předpokládá, že syn obžalovaného, a zeptal se, zda by mohl počkat ve škole na hodinu plavání. Spolu s vrátnou paní K. mu svědek řekl, že to není možné, že musí počkat venku na trenérku, která si přijde pro jejich skupinu. Chlapec odešel ven, kde se jeho táta, kterým je obžalovaný, tehdy nevěděl, kdo to je, začal rozčilovat a nadávat, to bylo spíše paní vrátné, svědka obžalovaný v ten moment neviděl. Svědek proto vyšel v ponožkách před vchod školy, aby mu vysvětlil, proč to tak je, že se jedná o nařízení, a že s podmínkami čekání na výuku plavání rodiče souhlasili, byl jen kousek před dveřmi. Svědek s obžalovaným stáli proti sobě na vzdálenost asi dvou metrů, obžalovaný mluvil mírně zvýšeným hlasem, svědek hlas nezvyšoval. Vysvětloval obžalovanému důvody nevpustění dětí dříve, aby se choval slušně, protože obžalovaný mluvil hodně sprostě, což mu vadilo, když tam byly děti, na konkrétní slova si nevzpomíná. Stáli čelně, obžalovaný byl asi 2 – 3 metry od školy, on byl asi 30 cm od vchodu do školy. Poté se svědek vrátil do vestibulu školy, měl za to, že obžalovaný důvody pochopil. Chvilí byl klid, ale pak začal zase obžalovaný nadávat sprostě a vulgárně proti škole, proti němu, proti všem, takže vyšel za ním znovu a rovněž mu po návratu paní vrátná řekla, že je to tatáž osoba, která před měsícem měla s ní a s trenérkou plavání paní T.H. konflikt, po němž trenérka svědkovi sdělila, že nechce chodit do práce, že se obžalovaného bojí. Tehdy obžalovaný nadával, byl sprostý, zlý, jak na zaměstnance školy, tak na trenéry, vyřešili to tak, že napsal mamince chlapce, ta mu odepsala, že otec nebude syna vodit do plavání. Původně nevěděl, že je to on, to mu sdělila až paní vrátná, když začal obžalovaný znovu křičet. Vyšel tedy podruhé před školu, aby ho upozornil na nevhodné chování v přítomnosti dětí a několikrát se ho ptal, zda je to on, který nadával lidem před měsícem, načež obžalovaný tvrdil, že ne. Svědek řekl obžalovanému, že si nepřeje, aby chodili plavat, aby si vzal syna a šli pryč, načež obžalovaný pod schody vytáhl zbraň a

vystřelil do vzduchu, pak namířil na jeho hlavu a vystřelil znovu, jak svědek koukal na tu zbraň a snažil se ji sebrat, tak obžalovaného opakovaně udeřil pěstí do obličeje, bil ho, obžalovaný se otočil a začal utíkat to parku, chvíli ho držel za oblečení, ale pak se mu vysmekl a asi tam proběhl další výstřel, ale ten si nepamatuje. Když vyšel ze školy podruhé, tak byli navzájem v asi v metrové vzdálenosti, stáli proti sobě, obžalovaný stále stál asi 2 – 3 metry od vchodu do školy. Při vzájemném hlasitém hovoru, kdy se svědek stále ptal, zda je to on, kdo tam měl již dříve konflikt a že se takto nemůže chovat, se začal obžalovaný otáčet ke schodům, že bude odcházet, otáčel se hlavou a možná i tělem na svědka, ale odcházel svižnou chůzí od školy ke schodům, svědek šel asi metr za ním, vlevo od něj, obžalovaný měl k němu natočenou hlavu, díval se na něj a svědek na něj stále mluvil a on mu odpovídal. To už mluvili oba nahlas. Syn obžalovaného šel kousek za nimi. Před školou čekali tři, čtyři rodiče a tři, čtyři děti, na náměstíčku byla spousta lidí, tyto lidi svědek zaregistroval, když přicházel do školy, při incidentu okolí nevnímal. Když došli k těm schodům, tak tam obžalovaný asi o ten první schod nějak škobrtl a jakoby si sedl a v tu chvíli vyskočil a vytáhl zbraň. Svědek uvedl, že neviděl, jak obžalovaný zbraň vytahuje nebo jestli ji natahuje, viděl ji až v pozici, jak ji dával nahoru do nebe a střílel, tehdy stáli čelem k sobě. Poprvé ji zahlédl při pohybu nahoru, v úrovni, když již měl obžalovaný ruku pokrčenou v lokti v pravém úhlu a dával ruku nahoru. Zbraň byla krátká černá pistole. Když obžalovaný dával ruku se zbraní dolů, namířil na svědkovu hlavu mezi oči ze vzdálenosti asi metr až metr a půl (pistole byla ve vzdálenosti asi půl metru), svědek měl hlaveň před obličejem a obžalovaný vystřelil, přičemž zbraň držel v pravé ruce. Před výstřelem neřekl žádné upozornění. Zbraň vytáhl, jakmile mu svědek řekl, že nechce, aby chodili na plavání. Hned potom, jak vystřelil do vzduchu a dával ruku dolů, tak se svědek snažil k němu přiblížit a chytil ho za ruku a dával mu rány pěstí, za ruku ho chytil blízko zápěstí, levou rukou, pravou mu dával rány do obličeje. Zbraň svědek chytil po prvním výstřelu, když na něj obžalovaný namířil. Svědek se snažil vychýlit zbraň, chytil obžalovanému ruku a v okamžiku, když se jí dotkl, vyšel výstřel, bylo to rychlé, mohlo to být chvíli potom nebo předtím. Je si jistý, že když obžalovanému držel ruku se zbraní, tak mu obžalovaný mířil do obličeje, že tam byla tato fáze, neví, jestli to bylo před nebo po výstřelu, ví, že se dotkl ruky a vyšel výstřel. Z toho, že na něj obžalovaný vystřelil z takové blízkosti do obličeje, si myslel, že to není pravá zbraň. Byl si jistý, že obžalovaný vystřelil na jeho hlavu, byl z toho ve stresu. Uvedl, že byl vystrašený, viděl agresivního člověka, který byl už v minulosti agresivní, a který vyvolával dojem nenávisti ke škole a k lidem, kteří jsou s ní spojení. Když vytáhl obžalovaný zbraň, měl svědek strach, proto mu ji chtěl sebrat. Levou rukou ho chytil zespodu za zápěstí pravé ruky, chtěl ji kamkoliv vychýlit a pravou mu dával rány pěstí do obličeje. Nejdříve ho chytil za tu ruku, pak se přiblížil a ránu do nosu mu dal trochu později a domníval se, že pak už se obžalovaný nebude bránit a skončí to, proto mu dal opravdu velkou ránu, obžalovaný z ní byl otřesený, ale otočil se a utíkal pryč. Nejednalo se však o přetahování o zbraň, maximálně mu bouchnul do ruky se zbraní, bylo to rychlé, byl to reflex, snažil se mu bouchnout do ruky, aby na něj nemířil – na jeho hlavu, nebylo to držení. Domnívá se, že při střelbě stál obžalovaný rozkročen a on se k němu stále i po prvním výstřelu blížil, aby se mu dostal k té zbraní, kterou se snažil odklonit. Neuvědomuje si, že by obžalovaný držel zbraň oběma rukama, střílel jednou rukou, o tom je přesvědčen. Uvedl, že výstřely, které slyšel, mu připadaly tiché, jako z kapslovky. Se zbraněmi nemá žádnou zkušenost, nikdy neslyšel vystřelit ani klasickou zbraň, ani plynovou, nemá s čím výstřely srovnávat, ale myslel si, že výstřel z normální zbraně by měl být hlasitější, proto se nebál, neočekával, že by někdo u školy vytáhl opravdovou zbraň. Před výstřelem neslyšel natahování zbraně. Po druhém výstřelu a velké ráně do nosu se obžalovaný otočil a pohnul směrem k náměstíčku, svědek ho chtěl zastavit a vzít mu zbraň, proto ho chytil za oblečení. Chvíli ho držel za bundu, asi po dvou krocích se obžalovaný vysmekl a utíkal směrem k lavičkám, ale nebylo to tak, že by jej doběhl, jen po něm sáhnul a chytil za oblečení, bylo to o desítky centimetrů, to odběhnutí obžalovaného, a až následně běželi, až po tom vysmeknutí, na to náměstíčko, jinak se předtím pohybovali svižnou chůzí. Jak se mu obžalovaný vysmekl, tak už zbraň neviděl. Rány obžalovanému dával až po druhém výstřelu, předtím se jej nedotknul,

nevyhrožoval mu, vrhnul se na něj, až když vytáhl zbraň a vystřelil do vzduchu. Ví, že se nábojnice našly na jiném místě, ale on si tu střelbu pamatuje u těch schodů, pod schody, kdy obžalovaný byl těsně pod schody a on metr od něj, zřejmě je na vině stres. Popisuje jen to, co si pamatuje. Svědek uvedl, že tady chce časově s výpovědí skončit a k dalšímu ději nechce vypovídat z důvodu nebezpečí svého trestního stíhání. Po dobu, ke které vypovídal, se domnívá, že na něj obžalovaný jinak fyzicky neútočil, jen po něm střílel. Ten výstřel na něj byl směrem ke škole, oni stáli k sobě čelně a nebyl přesně kolmo ke škole, byli vyosení. V přípravném řízení svědek vypověděl, že si myslí, že po druhém výstřelu a utíkání k lavičkám obžalovaný vystřelil ještě potřetí, a k uvedenému svědek vysvětlil, že tento výstřel si však nepamatuje, neslyšel ho, ani ho neviděl. Zdůvodňuje to afektem, který v tu chvíli měl. Ze svědeckých výpovědí ví, že obžalovanému říkal slova: „Ty na mě jdeš se zbraní, na neozbrojeného“, ale sám si na to nepamatuje. K oblečení svědek uvedl, že měl na sobě modré tričko a dlouhé šedé plátěné kalhoty, na nohách ponožky, boty neměl. Obžalovaný měl maskáčové kalhoty a velikou zimní bundu, na základě čehož si myslel, že je velký a svalnatý. Obuté měl obžalovaný kanady, vojenské boty. Oblečení obžalovaného spolu s agresivitou v něm vzbuzovalo obavy, myslel si, že obžalovaný měl nějaký vojenský výcvik. Fyzickou kondici svědek nemá, nechodí do posilovny, nesportuje, protože má malou dceru, které se věnuje. Před pěti lety plaval za vodní záchrannou službu. V důsledku této události a vazebního stíhání navštěvuje psychologa. Má kratší prsty na pravé ruce, proto si obžalovaný mohl myslet, že má zatnuté pěsti.

6. Svědek **R.B. před soudem** vypověděl, že byl v podvečer kolem 18. hodiny s manželkou a dítětem na hřišti na náměstí Svornosti, když uslyšel křik a viděl dvě osoby vybíhat ze školy směrem k náměstí s rukama nad hlavou a pak následovaly výstřely. Manželka se s dítětem schovala pod skluzavku. O tu zbraň se ti dva nějak přetahovali, už když je zahlédl, tak viděl, že mají tu zbraň nahoře nad hlavou. Jeden muž měl světlé tričko, druhý olivově šedou bundu a maskáčové kalhoty. Viděl je jakoby čelně. Křičeli a běželi vedle sebe a při tom se drželi rukama nahoře nad hlavami o tu zbraň. Poškozený obžalovaného držel, aby nevystřelil. On si vybavuje čtyři ruce nad hlavou. Celý jejich běh svědek neviděl, pouze posledních 20 metrů, když vyběhli nad schody od školy. Muži měli mezi sebou spor, svědek slyšel slova „ty jdeš na mě se zbraní“, které volal jeden z nich, jiná zřetelná slova neslyšel. Běželi vedle sebe, když přiběhli, viděl v ruce obžalovaného, který měl maskáčové kalhoty, zbraň směřující vzhůru. Běželi vedle sebe, ale asi zešikma, jakoby poškozený za obžalovaným zaostával, poškozený byl od něj nalevo a zaostával asi o půl metru z pohledu svědka. Má za to, že o zbraň se přetahovali, byli blízko sebe, viděl 4 ruce zvednuté nad hlavou, přičemž obžalovaný držel zbraň dvěma rukama. Druhý muž držel ruce obžalovaného asi pod zápěstím a snažil se ho zpacifikovat. Ve středu náměstí, v momentě, když se zastavili poblíž laviček před obchodním centrem, zaslechl svědek 4 výstřely. První dva vystřelil obžalovaný, poté se zbraň dostala do rukou poškozeného, který rovněž dvakrát vystřelil. Došlo tam po prvních dvou výstřelech k potyčce, pacifikaci, přesně ji neviděl, částečně se schovával, přetahovali se, zbraň se dostala k tomu druhému. Viděl sražení obžalovaného k zemi a pistole mu vypadla a dostala se do ruky druhého. Muži stáli k sobě čelem, obžalovaný byl blíž k lavičce, poškozený byl zády k obchodnímu domu. Bylo to však velmi rychlé a byl tam chumel, ale domnívá se, že nakonec stáli takto, ale mezitím tam došlo k pacifikaci, byla potyčka, rvačka, sražení k zemi, převzetí pistole, nebylo to statické. Je možné, že se přetočili, on si již vybavuje jen tu závěrečnou pozici. Viděl je z profilu. Svědek popsal a názorně soudu ukázal, kam směřoval první i druhý výstřel obžalovaného. Při prvním výstřelu byla ruka natažená se zápěstím nad hlavou a spolu s pistolí směřovala vzhůru, výstřel šel přímo nahoru. Ruce poškozeného držely obžalovaného pod zápěstím. U druhého výstřelu směřovala ruka obžalovaného pořád nahoru, zápěstí však už nebylo přímo vzhůru v úhlu 90 stupňů, ale jeho sklon směřoval k poškozenému asi v úhlu 45°. Paže byla pořád stejně, hýbalo se jen zápěstí. Zápěstí bylo stále nad hlavou. Výstřel směřoval k obchodnímu domu. Svědek má za to, že obžalovaný střílel z pravé ruky a nevybavuje si, zda levá ruka byla také nahoře. Po fyzické potyčce a sražení obžalovaného k zemi se

poškozenému podařilo převzít zbraň. Zbraň byla pořád nahoře u prvních dvou výstřelů, poškozený se evidentně bránil, svědkovi první výstřel připadl jako varovný a druhý možná útočný, nedokáže to vysvětlit, bylo to jako, že už může jít do tuhého, bylo to ještě víc varovné. Svědek upřesnil, že po prvních dvou výstřelech viděl, jak poškozený udeřil rukou obžalovaného do tváře, načež ten upadl na zem a v této poloze se snažil kopat, byla to pacifikace, obžalovaný se pak už nezvedl. Po druhých dvou výstřelech, které vystřelil poškozený, zůstal obžalovaný sedět na zemi a poškozený šel se zbraní do školy. Po střelbě přišel svědek k obžalovanému s telefonem a tehdy zaznamenal jeho syna, který přišel k lavičce. Obžalovaného ani poškozeného předtím neznal, následně se seznámil při zcela jiné příležitosti s poškozeným, ale o události se spolu nebavili. Přesně si detaily nevybavuje a odkázal by na výpověď z přípravného řízení. Domnívá se, že obžalovaný držel zbraň v obou rukou a poškozený ho oběma rukama držel na zbraní a pak asi jedna ruka povolila a došlo k tomu úderu, asi levou rukou ze strany poškozeného. To přetahování o zbraň chápal jako obranu poškozeného. Slovní komunikaci mezi nimi si nevybavuje. To převzetí zbraně neviděl, to se schovával, zbraň vypadla během pacifikace. Nakonec upřesnil, že si není jistý, jestli viděl při tom běhu všechny ruce nad hlavou a při tom přetahování se o zbraň, jak zbraň obžalovaný držel, ale poškozený ho držel oběma rukama v zápěstí, byla tam velká snaha zabránit výstřelu. Zbraň viděl více méně z boku, kam přesně směřovala hlaveň, nedokáže určit, protože to viděl z boku.

7. **V přípravném řízení** svědek na rozdíl od řízení před soudem uvedl, že po prvním výstřelu obžalovaného viděl pohyb ruky se zbraní směrem k druhému a pak následoval druhý výstřel. Snažil se pohybem zápěstí namířit na poškozeného. Druhý výstřel směřoval k poškozenému, ale nezasáhl ho, protože ten mu držel ruku v zápěstí, pravděpodobně. Jednoznačně popsal, že při přibíhání od školy měli oba ruce nad hlavou a vzájemně se drželi, zbraň byla nad hlavou. Domnívá se, že o zbraň se přetahovali už při prvním výstřelu, že obžalovanému poškozený ruku držel, že se pokoušel střelbu vychýlit. Přesně, jak se zbraň ocitla u poškozeného, neviděl, bylo to po úderu poškozeného vůči obžalovanému, obžalovanému tekla krev z nosu.
8. **Rozpory** s výpovědí z přípravného řízení svědek objasnil tak, že držení zbraně obžalovaným popisoval stejně, tím pohybem myslel pohyb v zápěstí z 90 stupňů na 45 stupňů, to byl ten pohyb směrem k poškozenému. Nebylo to tak, že by pohnul celou rukou, on tu ruku nedal dolů ani před sebe, paže byla pořád stejně, zbraň byla pořád nad jejich hlavami, byl tam jen posun v zápěstí. Stáli blízko, tělo na tělo a nahoře se drželi.
9. **H.B.** v postavení svědkyně **před soudem** vypověděla, že 20. 3. asi v 17.15 hod. byla spolu s manželem a dítětem na oploceném pískovišti na náměstí Svornosti, které je vzdálené od obchodního domu Perla asi 20 m. Seděla na pískovišti a směrem od školy slyšela dva hysterické hlasy. Poté, co zaslechla slova „ty na mě jdeš se zbraní, na neozbrojeného“, se otočila, vstala a šla k dítěti. Viděla, jak se rychlou chůzí, spíše během, přibližují dva muži, jeden byl v šedých teplácích a krátkém tričku, druhý měl černou tlustou bundu a maskáče. Přibližovali se tak, že byli blízko sebe, pozici neví, měla pocit, že muž v šedém má autoritu a muž v maskáčích spíše ustupuje, šli spíše vedle sebe, je to ale jen pocit, viděla je spíše zepředu, zda se dotýkali, neví. Autoritu muže v šedém dovozuje z rázné chůze a zastrašujícího křiku, on určoval tempo. Zhruba uprostřed mezi stromy a lavičkami viděla a slyšela první výstřel, který směřoval nahoru do vzduchu, a druhý výstřel, který směřoval k muži v šedém, těsně nad jeho hlavu, asi v úhlu 45 stupňů. Poté vzala dítě a šla se schovat. Třetí a čtvrtý výstřel slyšela, ale nedívala se. Když se muži zastavili, muž v šedém byl blíž k obchodnímu domu, zády k východu ze školy, muž v černém stál čelem naproti němu ve vzdálenosti cca 1 m. Zaslechla výstřel a viděla zbraň v rukou muže v černém. Neví, která to byla ruka, ani zda zbraň držel v jedné ruce, nebo v obou. Zbraň byla nad hlavou, směřovala nahoru a nahoru směřoval i první výstřel. Za krátkou chvíli cca 3s muž v černém sklopil zbraň, a mířil těsně nad hlavu muže v šedém. Svědkyně uvedla, že nejdříve viděla ruku s pistolí směřovat nahoru, přičemž názorně předvedla soudu nataženou ruku v úhlu

cca 90 stupňů mezi nataženou paží a zemí. Poté viděla pohyb ruky, nedokáže však blíže určit, zda části, nebo celé, zda se pohybovala paže, předloktí či zápěstí. Hlaveň pistole byla sklopená o 45 stupňů směrem dolů, což svědkyně rovněž názorně předvedla. Ukázala, že zbraň byla níž, než u prvního výstřelu, stále mířila nad hlavu. Při střelbě viděla bok zbraně. Když se muži přibližovali od školy, tak si zbraně nevšimla, to jen o ní slyšela a myslela si, že to bude nůž, zbraň zaregistrovala, až jak se zastavili a ten v maskáčích vystřelil. Nevybavuje si, že by viděla nějaký výrazný fyzický kontakt mezi nimi, například údery, strkání. Možná tam mohlo být nějaké držení, ale nebylo to nic výrazného. Je možné, že se tam potom ten muž v šedém natahoval po té zbraní, ale dle ní ve chvíli těch dvou prvních výstřelů toho druhého nedržel. Případlo jí, že muž v šedém byl zaskočený tím výstřelem a až pak se odhodlal k nějaké akci, ale moc pohyb neviděla, nevěnovala tomu také pozornost. Doplnila, že s obžalovaným se nezná, s poškozeným se náhodně seznámila v době až po tomto incidentu, ale nebavila se s ním o tom. Popsala také místo, kde se nacházela ona a kde obžalovaný s poškozeným a z jakého úhlu je pozorovala, kdy k ní pak stáli bokem, více zezadu, tedy zešikma.

10. V **přípravném řízení** oproti řízení před soudem uvedla, že při přibližování poškozeného a obžalovaného od školy, muž v šedém hnal toho v maskáčích, který spíše ustupoval. Neběželi, šli rychlejší chůzí. Pak si všimla, že muž v maskáčích má zbraň a vystřelil, první výstřel nahoru a druhý byl skloněný k muži v šedém. To už se drželi, možná za ruku, přesně neví, šla se schovat. První výstřel byl 90 stupňů vzhůru a druhý pod úhlem asi 45 stupňů na muže v šedém. Zbraň držel muž v maskáčích asi v pravé ruce. Druhý výstřel směřoval ještě dost nad hlavu. Po prvním výstřelu ruku se zbraní muž v maskáčích skláněl a dále se už o tu zbraň prali. Není si jistá, zda při prvních dvou výstřelech byli ti dva ve fyzickém kontaktu, ale muž v šedém sahal po ruce se zbraní, tím je si jistá a také křičel. Při prvním výstřelu a druhém výstřelu byli ve vzdálenosti na dosah ruky, muž v šedém na zbraň sahal, asi se i přiblížili. Mohutněji na ni působil muž v maskáčích. Zbraň zaregistrovala o chvíli dříve, než muž v bundě vystřelil, není si jistá, ale myslí si, že muž v šedém toho v bundě držel při tom za ruku se zbraní. Při druhém výstřelu ruku určitě držel. Autoritu muže v šedé dovozuje z toho křiku, a že druhého hnal od školy, tak jí to přišlo.
11. V souvislosti s **rozporem** ve výpovědi učiněné v přípravném řízení a před soudem, který se týkal přetahování se o zbraň, příchodu mužů na místo a průběhu druhého výstřelu, svědkyně uvedla, že by spíše věřila dřívější výpovědi, protože tehdy si to pamatovala lépe, než teď po roce. Je sama překvapená, že v přípravném řízení popisovala nějaké přetahování se o zbraň. Pokud popisovala jinak jejich přiběhnutí, tehdy si to asi pamatovala, určitě nemlžila, dnes si dokáže představit obě varianty. Pokud uváděla, že i druhý výstřel byl dost nad hlavu, tak to tak uváděla i teď, byla to sice skloněná ruka, jak ukázala, ale nebylo to centimetr nad hlavu, neví, kolik centimetrů nad hlavou to bylo, ale neměla pocit, že by ho kulka zasáhla, ale už to bylo jeho směrem nějak nad hlavu. Pokud uvedla držení za ruce v době výstřelů, tak to si dnes již nevybaví z paměti.
12. Svědkyně **A.D.** v přípravném řízení i v řízení před soudem vypověděla, že s poškozeným je v pracovním vztahu, fotografuje pro něho děti při výuce plavání. V den incidentu pro ni přijel poškozený domů a odvezl ji spolu s její dcerou do školy. Po jejich příchodu přišel do školy chlapec a paní vrátná řekla poškozenému, že chlapcův tatínek (obžalovaný) dělal dusno. Poškozený vyšel ven a něco obžalovanému vysvětloval, přičemž mírně gestikuloval. Svědkyně nezaznamenala žádný křik ani hádky. Obžalovaný stál u dveří školy. Oba dva šli od školy směrem ke schodům, šli vedle sebe, obličejem a částečně i tělem (rameny) se otáčeli k sobě, poškozený byl v ponožkách, tak šli asi pět metrů, co si říkali, neslyšela. Pak se normální chůzí poškozený vracel, byl u dveří, když obžalovaný řekl něco nepříjemného nahlas, protože poškozený se otočil a ohradil se vůči těm slovům obžalovaného, který na něj pořád něco vykřikoval. Poškozený se tedy otočil a šel trochu rychleji k obžalovanému, který stál vedle dveří, poškozený měl rozpažené ruce mírně od těla směrem dolů a vykřikoval na obžalovaného, co si to dovoluje říkat. Začali na sebe vykřikovat. Postupovali směrem ke schodům, obžalovaný couval dozadu, tehdy nešli vedle sebe:

Vyšli schody nahoru, svědkyně neví, zda vedle sebe, její vnímání jejich pohybu končí pod schody, a otočili se směrem doprava. Byly tam stromy, proto na ně svědkyně již neviděla. Poté slyšela střelbu, zazněly 2 rány a po malé pauze zase 2-3 rány. Po první střelbě požádala svědkyně vrátnou, aby volala na policii, a zavolala na děti, aby šly dovnitř školy. Po chvíli přišel poškozený a řekl jí, že obžalovaný po něm střílel. Viděla v ruku poškozeného zbraň, a jak z ní vybíral náboje.

13. **P.H.** v postavení svědka **před soudem** vypověděl, že v březnu 2018 mezi 17.00 a 18.00 hod. na náměstí Svornosti vyzvedával po skončení kroužku syna. U školy viděl, že přišel obžalovaný, který tam povykoval, stál na schodech před budovou školy a pak asi pravděpodobně sešel. Mezi obžalovaným a poškozeným, který vyšel ze školy, došlo ke slovní potyčce, jak se později dozvěděl. Svědek odcházel k parkovišti, a když byl u obchodního domu, jeho syn už odešel, uviděl potyčku dvou mužů (obžalovaného s poškozeným), kteří utíkali od školy na náměstí po travnaté ploše. Dohadovali se a vzájemně se potýkali, přesněji to kvůli odstupu času svědek nedokáže říct. Jeden kromě slovní potyčky vytáhl zbraň, byl to ten v bundě. Jeden z nich byl v tričku, druhý v maskáčové bundě nebo kalhotách. Běželi za sebou, má za to, že první běžel ten v bundě, ten v tričku se ho snažil dostihnout, byli blízko sebe, těsně za sebou, když běželi. Detailně to nedokáže popsat, protože je neviděl čelně, byli k němu bokem. Něco křičeli, ale neví co. Pak se zastavili a dohadovali se, stáli čelem k sobě na vzdálenost cca 5 kroků. Ten v bundě vytáhl zbraň a ohrožoval jí toho druhého. Svědek si myslel, že se jednalo o poplašnou zbraň. Zbraň svědek poznal až tehdy, když ji dal nad hlavu a vystřelil. Držel ji v natažené ruce, zbraň směřovala přímo nahoru. Ruka pravděpodobně nebyla v lokti ohnutá, bylo to asi v pravé ruce. Svědek se domnívá, že určitě 1 výstřel byl nahoru, ale přesně si to nepamatuje, pak ruku svěsil a vystřelil do země, respektive tomu druhému směrem jakoby pod nohy, přičemž hlaveň směřovala na čtvrtou hodinu. Výstřel byl jeden nahoru a jeden nebo dva do země. Svědek u soudu názorně s maketou zbraně předvedl první výstřel přímo nahoru, zbraň měl v natažené paži, hlaveň směřovala přímo vzhůru. Při ukazování druhého výstřelu namířil nataženou paží se zbraní tak, že paže s tělem svírala cca 45 stupňů, uvedl, že osu střely neviděl, z jeho pohledu to bylo čelně, ale mohla tam být odchylka, protože on to pozoroval z boku. Mezi prvním a druhým výstřelem uběhlo několik vteřin. Svědek si nebyl jistý počtem výstřelů. Pán v tričku se po střelbě snažil tomu druhému zbraň vzít, přiskočil k němu, odstrčil ho do prostoru laviček a držel ruku se zbraní. Fyzický kontakt zpočátku mezi nimi nebyl, došlo k němu až po výstřelech, které popisoval, až když přepadli spolu přes lavičku na zem. U lavičky zazněl pak 1 nebo 2 výstřely, pán v tričku se zbraní odešel a druhý zůstal zraněný ležet. Domnívá se, že k prvnímu výstřelu došlo na travnaté ploše v blízkosti laviček, oni byli na trávníku u zkosené hrany, pak na lavičkách. Incident pozoroval, když odcházel za synem, otáčel se, je možné, že některé pasáže neviděl.
14. **V přípravném řízení** na rozdíl od výpovědi před soudem svědek popsal, že viděl, že otec od syna, kterého stále posílal do školy, k němu pak přišel až ke vchodu do školy. Jakým způsobem vytáhl obžalovaný zbraň, si neuvědomuje, ale opakovaně udělal pohyb rukou se zbraní nahoru a dolů ve svislém směru, načež s ním poškozený zápasil. Od školy pravděpodobně přiběhli v pořadí rodič a pak trenér. Obžalovaný držel zbraň v pravé ruce, v jedné ruce, a při prvních dvou výstřelech se obžalovaný s poškozeným nedotýkali, stáli proti sobě a až pak se poškozený vrhnul na obžalovaného ve snaze vzít mu zbraň, pak skončili na lavičce a došlo k dalšímu výstřelu. Nejdříve ho poškozený chytl za ruku, pak se na něj vrhl a žduchl se. Ten svislý pohyb ruky svědek popsal tak, že tím pohybem poškozeného ohrožoval, ale vystřelil nahoru varovný výstřel, rukou pohyboval v rozmezí od dvanácti hodin do čtyř hodin. K dotazu, zda mířil na poškozeného, uvedl, že se to tak dá říct, když se zbraní pohyboval přes něj. Zaznamenal 4 výstřely, jeden nebo dva nahoru, pak je možné, že vystřelil pod nohy a pak až u těch laviček.
15. V souvislosti s **rozporem** ve výpovědi učiněné v přípravném řízení a před soudem, který se týkal popisu průběhu střelby a popisu chování obžalovaného před školou, svědek uvedl, že když popisoval šermování, svislé držení zbraně, myslel tím to, že muž dal zbraň nahoru a pak dolů, jak

to soudu ukazoval. Má za to, že to bylo opakovaně, zbraň nahoře a dole. V přípravném řízení byla jeho výpověď nejčerstvější. Co se týče počtu výstřelů, určitě vyšel výstřel 1x nahoru a 1x dolů. Možná bylo výstřelů více, už si nedokáže vzpomenout. Pohyb ruky byl vícekrát než výstřel. Je možné, že ruku viděl nahoře 2x a výstřel vyšel až s druhým pohybem ruky nahoru. Když byla ruka dole, zaznamenal 1 nebo 2 výstřely. Svědek rovněž uvedl, že obžalovaný pohyboval zbraní tak, že poškozený se mohl cítit zbraní ohrožen, pohyby přes jeho tělo tam pravděpodobně byly. Konflikt pozoroval ze vzdálenosti cca 10-15 m.

16. Svědek **J.M.** v přípravném řízení i před soudem vypověděl, že vedl dceru kolem 17.30 hod. do plaveckého kurzu, stál před školou asi metr od dveří a čekal, než je vpustí dovnitř, byla tam ještě jedna starší paní. Najednou slyšel hulákání, obžalovaný stál nahoře na schodech a řval na svého kluka, ať jde dovnitř a neohlíží se na vrátnou, kterou pojmenoval nadávkami. Kluk se bál, tak se 1-2x vrátil k otci, a mezitím k obžalovanému vystartoval poškozený v kratších, zrychlenou chůzí, při níž dupal, v bojovém postoji, s rukama a nohama od sebe. Obžalovaný stál na schodech, nad schodištěm, nepohyboval se. Měl na sobě bundu a kalhoty, něco tmavého, charakterem spíše do přírody. Při příchodu poškozeného pod schodiště, asi 1-2 m před první spodní schod, vytáhl obžalovaný, který byl nahoře nad schody, pistoli, svědek neví odkud. Má za to, že ji držel v levé ruce. Držel zbraň před sebou směrem, jak vedou schody, nemířil s ní, nenatahoval ji a nemanipuloval s ní. Hlaveň mohla mířit na nohy nebo před nohy poškozeného, nebylo to na hlavu ani na srdce. Svědek uvedl, že od dveří, kde stál, viděl, kam hlavě míří. U soudu názorně s maketou zbraně předvedl, jak obžalovaný mířil do země cca pod úhlem 45 stupňů mezi trupem a paží. Uvedl, že obžalovaný držel zbraň tak, že se s ní nedalo mířit, směřovala na vrchol schodů, do země. Poškozeného vytažení zbraně nezastavilo, stále stejným tempem se pohyboval k obžalovanému, načež obžalovaný začal pomalu ustupovat, couvat, zbraň držel stále stejně, a když poškozený vystoupal k němu na schody, byl na vzdálenost asi 2 metry, tak se obžalovaný otočil a začal se zbraní utíkat směrem na vydlážděnou plochu k lavičkám. Svědek se domnívá, že tak učinil, protože to vypadalo, že by mohlo dojít k nějakému fyzickému napadení. Svědek po 2-3 jeho krocích kvůli nepřehlednému keři již nic neviděl. Pak uslyšel výstřely, byly 3-4. Časové rozmezí mezi 1. a 2. výstřelem bylo asi 2-3s, pak bylo asi 4-5s ticho a následoval další výstřel a asi po 2s další. Svědek si nevzpomíná na žádná slova, které by obžalovaný říkal, když šel poškozený za ním. Po střelbě se šel svědek podívat, co se tam stalo, a ve vzdálenosti asi 3 m od schodů viděl vracet se poškozeného, který měl v ruce pistoli a v kapse hrkal s náboji. Vrátna řekla poškozenému, že to bude průser, on jí řekl, že si to zodpoví. Nahoře se nad obžalovaným, který seděl na zemi opřený o lavičku, sklánělo několik lidí. Obžalovaný naříkal a držel si střelnou ránu, opodál stál jeho syn a brečel. Pak se zavolala sanitka.
17. Svědkyně **J.K.** v přípravném řízení i v řízení před soudem vypověděla, že pracuje na ZŠ na náměstí Svornosti v Brně jako vrátná. Obžalovaný poprvé dovedl syna do školy nikoliv v den střelby, ale předtím, kdy nedbal nařízení školy o zákazu vstupu rodičů, nadával, že je to „zkrvená škola“, svědkyni nadával, že je „stará potrefená opice“. Nadával taky školníkovi a trenérce, že je „tlustoprška“. V den střelby obžalovaný opět dal syna do školy, načež svědkyně chlapci řekla, že tam nemůže být, ať počká na trenérku, a pak ho obžalovaný zase strčil dovnitř. O škole říkal, že je to „zkrvená škola“. Svědkyně viděla, jak odcházel pán v maskáčích od syna u vchodu do školy, a stál venku před školou, u schodků u keřů. Poškozený mu chtěl situaci vysvětlit a šel za ním, ten začal utíkat. Jak utíkal, volali rodiče, že vytahuje zbraň. Mluvit je svědkyně neslyšela, zbraň neviděla. Poškozený šel za ním rychlým krokem, neměl boty, byla mezi nimi vzdálenost cca 3-4 m. Jejich setkání svědkyně kvůli keřům neviděla. Slyšela asi 3 výstřely, zazněly hned po sobě. To, že ten pán v maskáčích, tatínek toho chlapce, byl obžalovaný, se pak následně dozvěděla.
18. **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**, zpracovaný znalcem PhDr. et PaedDr. Miroslavem Petrželou, byl zaměřen na osobu obžalovaného a znalec dospěl k následujícím závěrům. Intelektové schopnosti

obžalovaného se pohybují v pásmu populačního průměru. Obžalovaný je rozumovým typem člověka, častěji se rozhoduje na základě toho, co si myslí, než na základě pocitů a emocí. Jeho preference zpracovávat vlastní životní zkušenosti prostřednictvím ideativních kanálů je nadměrně zvýšená na úkor adekvátních kanálů afektivních, což může vést k problémům v oblasti sociálního přizpůsobení. Vykazuje značné potíže se zpracováním emocionálně nabytých a vypjatých životních situací a je nadprůměrně vulnerabilní vůči emocionálnímu přetížení a dezorganizaci, jestliže se musí konfrontovat s intenzivním vyjádřením afektů ze strany druhých osob. Silně ulpívá na svých dosavadních přesvědčeních a silně odmítá změnit svoje názoru ve světle nových informací. Vysoce pravděpodobně je předpojatý, tvrdohlavý člověk a málokdy připouští jiné pohledy na sebe a druhé lidi a životní události. V situacích náročných, kritických nesprávně interpretuje události a jednání lidí, což představuje významnou překážku úspěšné adaptace a má za následek časté selhávání anticipace důsledků vlastního jednání a nesprávné chápání hranic vhodného chování. Nepřesné vnímání druhých lidí a životních situací ho vede k chybným závěrům a neuváženým činům, mylný úsudek narušuje adekvátnost jeho sociálního přizpůsobení. Vykazuje menší psychické zdroje ke zvládnutí ideativních a emocionálních požadavků každodenního života, je schopen udržovat zdánlivě stabilní psychickou rovnováhu tím, že se snaží minimalizovat stresující zkušenosti a odsunovat rozrušující myšlenky a pocity mimo svoje vědomí. V náročnějších životních situacích může vykazovat nižší frustrační toleranci a slabou kontrolu agresivních impulsů. Je emočně stažený člověk. Vykazuje potenciálně maladaptivní styl prožívání a vyjadřování emocí, nadměrně kontroluje svoje pocity. Trpí pocity méněcennosti, které mohou vyvolávat depresivní ladění. Vykazuje adaptivní schopnost introspekce, má problémy s ustavením jasné a pevné osobnostní identity. Je emocionálně nezralý, vykazuje závislejší chování, projevuje naivní očekávání, že druzí budou tolerantní k jeho potřebám a přáním, což může přinášet zklamání. Je nejistý člověk, často se ocitá v defenzivním postavení, což narušuje jeho sebeúctu a pohodu a vede ho k ospravedlňování a povyšování sebe sama. Ochotně se podílí na spolupráci s druhými, v sociálních skupinách, kam je začleněn komunikuje pozitivním a otevřeným způsobem, přestože je interpersonálně stažený člověk, v sociálních situacích se často necítí dobře, nesprávně vnímá a interpretuje interpersonální události. Charakteristické rysy jsou rozvinuty a fixovány, může se však stále rozvíjet, zejména pokud by podstoupil psychoterapii. Je správně schopen vnímat a relativně dobře si zapamatovat události, v běžných situacích nemá vážnější problémy s adekvátním vnímáním. V sociálně náročnějších situacích se může chovat nezrale, vyvolávat konflikty, nenechat si nic líbit, mohou být spouštěčem agresivního chování. Nebyly u něj zjištěny sklony k trestnému jednání, netrpí psychickou poruchou, poruchou osobnosti. Chování obžalované při skutku lze zařadit do kategorie – přímá verbální agrese a přímý fyzická agrese. V běžných situacích nevykazuje zvýšenou pohotovost k agresivnímu chování, není trvale agresivní, podrážděný, vznětlivý, výbušný, impulsivní, připravený k násilí, jeho hladina agresivní aktivity je nízká, lehce podprůměrná, ale v situacích konfliktních, když se lidé nechovají dle jeho představ a názorů, má tendenci reagovat prudkým hněvem a verbální a fyzickou agresí, kterou je schopen obtížně regulovat. Jeho resocializace se nejeví jako nutná, je relativně dobře začleněný do společnosti, nevykazuje asociální rysy osobnosti, měl by však absolvovat psychoterapii zaměřenou na adekvátní percepci sociálních situací, monitorování a regulaci vlastních emocí a agresivních impulsů a řešení interpersonálních konfliktů. Pokud by byl odsouzen k dlouhodobému odnětí svobody, pak by vzhledem k jeho osobnosti měl trest pouze funkci trestu samotného. Dále se znalec zabýval tím, co je v osobnosti obžalovaného pravděpodobně způsobeno v důsledku poškození mozku následkem střelného poranění.

19. Ve věci byly provedeny následující **listinné důkazy** a z nich učiněná uvedená zjištění.
20. Z **kopie displeje** je zjištěn telefonický kontakt od obžalovaného vůči poškozenému dne 19. 6. 2018. Z **potvrzení vydaného psychologickou ambulancí** bylo zjištěno, že P.H. dne 21. 9. 2018 absolvoval sezení u psychologa zaměřené na zvládnutí akutních potíží. Z **usnesení o zahájení trestního stíhání P.H.** pro zločin vraždy podle ustanovení § 140 odst. 1 trestního

zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu, bylo zjištěno, že P.H. je stíhán za jednání, ke kterému došlo v rámci konfliktu s obžalovaným, a to od momentu, kdy se zmocnil zbraně obžalovaného. **Z protokolu o prověrce na místě a videozáznamu prověrky** (bylo provedeno jako listinný důkaz z důvodu, že prověrka se týkala trestního stíhání P.H. a nikoliv Z.P.) bylo zjištěno, že proběhla dne 19. 6. 2018 na adrese Brno, ul. Náměstí Svornosti, čp. 2571/7, a to v trestní věci obviněného P.H.. Z.P. i P.H. popsali a předvedli průběh události tak, jak jej pozorovali při skutku. Prověrka započala v 8:35 hod. a ukončena byla v 9:52 hod.. Z obsahu jejich výpovědí zde učiněných nelze v nyní projednávané věci vycházet jako z výpovědi obžalovaného a poškozeného, neboť byli v jiných procesních postaveních, takže lze z těchto důkazů mít za zjištěný pouze fakt, kdy a kde prověrka proběhla a za jaké účasti. **(svazek 1)**

21. **Z protokolů o ohledání místa činu s fotodokumentací** byla zjištěna doba a popis místa ohledání a zajištěné stopy. Ohledání místa činu byla provedena 20. 3. 2018, dohledání za účelem získání balistických stop poté 21. 3. 2018. Ze záznamu o založení stop ke spisovému materiálu bylo zjištěno, jaké balistické, chemické, věcné a biologické stopy byly založeny ke spisovému materiálu a kde byly zajištěny. Zajištěny byly rovněž oděvní součásti. Přiloženo bylo foto dna nábojnice a několik podrobných plánek místa činu s detailním rozkreslením míst nálezů jednotlivých stop. Jedna nábojnice byla nalezena u nejvzdálenější lavičky směrem od školy ze skupiny tří laviček, druhá na cestě směřující zešikma z parku, třetí mezi skupinami dvou laviček směrem od školy a další dvě u skupiny dvou laviček, kde se nacházela krevní stopa. Dále byly nalezeny dva vrypy do země, jeden u skupiny laviček, kde se nacházela krevní stopa, a druhý blíže směrem ke škole mezi skupinou laviček s nálezem krevní stopy a skupinou laviček s nálezem jedné nábojnice, a to na úrovni sloupu veřejného osvětlení. **Z protokolu o ohledání věci** byl zjištěn stav zajištěné střelné zbraně, plastového zásobníku a nábojů, byly zajištěny chemické a pachové stopy. **Z protokolu o prohlídce těla** P.H. bylo zjištěno, že na pravé straně krku, zátylku až vlasaté části hlavy, v oblasti ohryzku a na pravém boku v úrovni prsní bradavky měl červené skvrny, jiná poranění na těle neměl. **Z úředních záznamů** PČR ze dne 20. 3. 2018, které učinilo několik na místo přivolaných a vyslaných hlídek, bylo zjištěno, že na místě se nacházel zraněný obžalovaný, kterému byla poskytována první pomoc. Na místě byl následně zadržen P.H.. U zadrženého byla provedena orientační dechová zkouška na přítomnost alkoholu v krvi s negativním výsledkem. **Z úředních záznamů** bylo dále zjištěno, jaké další osoby se na místě nacházely. **Z úředního záznamu** PČR ze dne 21. 3. 2018 bylo zjištěno, že obžalovanému nebyla odebírána krev ani moč pro účely vyšetřování, krev mu byla odebrána pouze za účelem lékařského ošetření. **Z protokolů o vydání věcí a úředních záznamů** byl zjištěn soupis věcí P.H. a obžalovaného, které byly vydány policejnímu orgánu, a soupis věcí obžalovaného, které byly vydány jeho družce. **Zbrojní průkaz** obžalovaného a **průkazy** jím vlastněných **zbraní** byly předány PČR – Odboru pro zbraně a bezpečnostní materiál k dalšímu služebnímu opatření. **Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, balistika a biologie**, vypracovaným ve věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) byla zjištěna shoda povýstřelových zplodin na předložených olepech z rukou P.H. a povýstřelových zplodin indikovaných výtěrem z hlavně zajištěné zbraně. Částice jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny a shodné s částicemi ve výtěru z hlavně zajištěné zbraně a výtěru ze zajištěných nábojnic byly nalezeny rovněž na přední části oděvu P.H. a na přední i zadní části oděvu a botách obžalovaného. Bylo zjištěno, že výstřely vůči bundě obžalovaného proběhly ze vzdálenosti 50 až 150 cm od ústí hlavně k povrchu bundy, přičemž střelba byla vedena zepředu dozadu, mírně shora dolů a mírně zprava doleva. Na oděvech P.H. nebyla indikována přítomnost krve. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika**, vypracovaného ve věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) byla zjištěna charakteristika zajištěné zbraně, kdy se jedná o samonabíjecí pistoli rakouské výroby zn. Glock, model 19, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo WSG894, spadající do kategorie B ve smyslu zákona o střelných zbraních a střelivu. Předložené střelivo rážově přísluší k popsané zbraně, nejedná se o střelivo zakázané.

Zbraň i střelivo jsou v dobrém technickém stavu, schopné použití. Nebylo zjištěno, že by jimi byl spáchán některý dosud neobjasněný trestný čin. **Znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví chemie**, vypracovaný ve věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) porovnával otěry na tyčinkách ze zajištěných stop s celoplášťovou střelou 9mm Luger patřící k zajištěné zbraní. Bylo zjištěno, které zajištěné stopy obsahují nepatrné otěry materiálu obsahujícího měď, přičemž v plášti střely byla zjištěna přítomnost mědi jako majoritní složky. Dále byly v těchto stěrech zjištěny poměrně masivní otěry olova, přičemž v jádru střely byla zjištěna přítomnost olova. **Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, zpracovaným znalcem MUDr. Michalem Zeleným, Ph.D., ve věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) byla zkoumána zranění Z.P.. Po trestném činu byl Z.P. převezen do nemocnice, kde byl akutně opakovaně operován. Byl zjištěn průnik střely přes bránici, játra a pravou plíci. Po operačních zákrocích byl hospitalizován na anesteziologicko-resuscitační klinice. Došlo k řízené ventilaci s tracheostomií, intenzivní terapii s hrazením masivních krevních ztrát, a řešení i minutové srdeční zástavy přímou masáží při operaci. Během této hospitalizace byl v každodenní chirurgické péči. Diagnosticky lze shrnout, že Z.P. utrpěl střelné poranění hrudníku, průstřel všech laloků pravé plíce, traumatický hemopneumothorax vpravo (volná krev a vzduch v pravé pohrudniční dutině), střelné poranění jater, hemoperitoneum (volná krev v dutině břišní), hypovolemický šok (šok ze ztráty krve), srdeční zástavu s úspěšnou resuscitací, bezvědomí, poudrazovou poruchu krevní srážlivosti, akutní dechovou nedostatečnost a akutní poškození ledvin. K mechanismu vzniku poranění znalec uvedl, že se jednalo o průstřel jednotnou střelou, kdy poranění odpovídalo výstřelu z krátké ruční palné zbraně ráže 9 mm. Defekty po střelném poranění se nacházely na přední ploše trupu v oblasti hrudníku mírně vpravo nad prsní bradavkou ve vzdálenosti 128 cm nad chodidlem a ve vzdálenosti 10 cm vpravo od středové čáry procházející hrudní kostí, a na zadní ploše trupu v oblasti zad ve vzdálenosti 125 cm nad chodidlem a ve vzdálenosti 4 cm vpravo od středové čáry proložené páteří. Vzhledem k modifikaci zranění lékařskými zákroky a hojením nebylo ze soudně lékařského hlediska jednoznačně možné určit, který defekt byl vstřel a který výstřel. V případě průběhu střelného kanálu z přední plochy trupu do zadní by střelný kanál probíhal mírně shora dolů a mírně zprava doleva. V případě průběhu střelného kanálu ze zadní plochy trupu do přední by střelný kanál probíhal mírně zespoda nahoru a mírně zleva doprava. To vše v závislosti na orientaci, pozici, poloze a vzájemném postavení střelce a poškozeného v okamžiku výstřelu. Defekt v týlní krajině hlavy je poraněním tupého charakteru a mohl vzniknout pasivním kontaktem s terénem po pádu či následně jako tlaková proleženina. Léčba Z.P. nebyla do doby zpracování znaleckého posudku ukončena, znalec však uvedl, že bezpochyby překročí hranici 6 týdnů. K případným trvalým následkům se lze vyjádřit až po jejím ukončení a po stabilizaci stavu, tedy nejdříve rok po úrazu. Poranění lze označit jako těžké s bezprostředním ohrožením života, následně byl Z.P. ohrožen na životě i mnohými pooperačními komplikacemi. **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, zpracovaný znalcem MUDr. Petrem Nedomou ve věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) se týkal duševního stavu P.H.. Nebyla u něj zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha nebo choroba, v době projednávaného skutku se nacházel pouze ve stavu přechodné duševní poruchy, a sice „akutní reakce na stres“, jejíž součástí je krátkodobá, silná a prudká emoční reakce (prostý afekt) spojená s výrazně úzkostným prožíváním, intenzivním strachem a zúžením vědomí v souvislosti s úzkým zaměřením pozornosti na afekt vyvolávající situaci, které způsobuje „vyblednutí“ širšího pole vědomí a eventuální nejasnost některých okrajových vzpomínek, s neschopností komplexně pochopit podněty a v situaci se plně rozumově orientovat. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Jeho pobyt na svobodě nepředstavuje z psychiatrického hlediska nebezpečí, je schopen účastnit se trestního řízení. **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie**, zpracovaný znalkyní PhDr. Beatou Nour Mohammadi v trestní věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) byl zaměřen na osobu P.H.. Bylo zjištěno, že je nadán lehce nadprůměrnými intelektovými schopnostmi a nadprůměrným sociálním

porozuměním. Anticipace rozvoje konkrétních životních situací je oproti tomu pouze v pásmu průměru. Osobnostně je posuzovaný senzitivní až přecitlivělý, vnímavý a pod vlivem emocí má za určitých okolností tendenci jednat zbrkle a impulzivně. Překážky a stresující situace překonává iniciativně, staví se spíše do aktivní pozice, nad situací se snaží získat kontrolu. Nebyla u něj zjištěna zvýšená agresivita, má ale výrazně zvýšené akční tendence, ve vzrušujících situacích se nedokáže držet stranou. Jeho hodnotová orientace je společensky souladná, má až úzkostlivou a nutkavou potřebu dodržování pravidel. Motivace jednání posuzovaného tkvěla v tom, že jako pronajímatel bazénu cítil zodpovědnost za zjednání pořádku, na vědomé úrovni byl veden snahou jednat správně, na podvědomé i potřebou vystupovat rázně a mužně. Tato motivace je v souladu se zjištěnými rysy osobnosti posuzovaného. Jde o osobu obecně věrohodnou. Nebyla u něj zjištěna porucha kognitivních funkcí a je relativně vyváženou, adaptovanou osobností bez specifické poruchy. Byla zjištěna potřeba jevit se v lepším světle, ta však není v rozporu s rysy jeho osobnosti, kdy má obecně potřebu společensky konformního, uznávaného a oceňovaného chování. Nebyla zjištěna tendence záměrně zkreslovat prožívané a vnímané, a to ani v situaci, pro kterou je vyšetřován. V jednání posuzovaného v inkriminované situaci se odrážela jeho strategie řešení zátežových situací, kdy se snaží získat kontrolu zaměřením na zdroj stresu, vystupuje akčně a autoritativně při současné snížené kontrole vlastních reakcí. Svého činu posuzovaný věrohodně lituje, událost však vnímá jako nešťastnou nehodu a nezabývá se kritickou sebereflexí. Znalkyně doporučila psychologické poradenství či psychoterapii, v rámci které by mohl zpracovat celý zážitek, a byl také veden k rozpoznání vlastních osobnostních specifik, která přispěla k jeho osobnímu podílu na vyostření a vyvrcholení konfliktu. Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, zpracovaného znalkyní MUDr. Martou Holanovou v trestní věci obviněného P.H. (zde proveden jako listinný důkaz) bylo zjištěno, že Z.P. v minulosti netrpěl a ani v současné době netrpí forenzně závažnou duševní poruchou či závislostí na návykových látkách nebo alkoholu. Má normální rozumové schopnosti, jeho osobnost je akcentovaná, s rysy dráždivými, impulzivními a vztahovačnými, ty však nedosahují stupně poruchy. V inkriminované době byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti zachovány. Jednal ve stavu afektu, vzteku a strachu, který vznikl v konfrontační situaci, ale významně se nepodílel na případném snížení jeho předpokládaných schopností. Jeho rozpoznávací schopnost byla zachována, schopnost ovládací byla vlivem afektu vzteku a strachu nepodstatnou měrou snížena. Znalkyně konstatovala, že v době znaleckého vyšetření posuzovaný trpěl neurastenickými symptomy po poškození mozku, které utrpěl při své resuscitaci, tento stav označila za stav zvrtný. V **e-mailové komunikaci** P.H. a bývalé manželky obžalovaného byl zmíněn první konflikt, který měl obžalovaný na půdě školy v souvislosti s kroužkem plavání. Z **fotokopie oznámení** vyvěšeného na dveřích školy bylo zjištěno, že touto formou byl z bezpečnostních a hygienických důvodů stanoven zákaz vstupu cizích osob do školní budovy. **Mapa** znázorňuje místo činu. **(svazek 2)**

22. **Výpisem z centrálního registru zbraní** byly zjištěny informace o zbrojním průkazu obžalovaného a zbraních, které jsou na jeho osobu registrovány. **Opisem z evidence přestupků** a opisem **z evidence Rejstříku trestů** bylo zjištěno, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán ani postihován pro přestupek. **Potvrzení psychologické ambulance** ze dnů 16. 1. 2019 a 22. 3. 2019 dokladují, že P.H. v těchto dnech absolvoval psychologická sezení zaměřená na zpracování traumatické události a jejích následků. **Fotografie předložené obžalovaným** tvoří obsah výpovědi obžalovaného se zobrazením jeho verze události. Z **článků z internetových portálů** byly zjištěny popisy aktivit P.H. v zahraničí v souvislosti s plavbou na lodi postavené z PET lahví. **Psychologické vyšetření: posouzení psychické způsobilosti k držení zbrojního průkazu skupiny E (pro osobní ochranu)**, týkající se osoby obžalovaného, dospělo k závěru, že tento je k držení způsobilý. Psycholog konstatoval, že osobnostní profil obžalovaného je možné považovat do jisté míry za rizikový, z důvodu možného sklonu k vyšší míře sebeprosazování a konfrontací, vyskytuje se však u něj velká míra sebekontroly. Formou

sdělení zaslaného soudu dne 16. 6. 2019 se svědci R.B., H.B. vyjádřili k jejich svědecké výpovědi. Z **rejstříku** Krajského soudu Brno bylo zjištěno, že na P.H. byla podána obžaloba dne 29. 11. 2018 pro spáchání trestného činu dle § 141 odst. 1 tr. zákoníku, věc není vyřízena. **(svazek 3)**

23. Z ostatních listinných důkazů byl zjištěn procesní postup ve věci, či nic významného ke skutku nepřinesly.
24. **Návrhy na provedení dalších důkazů** soud zamítl pro nadbytečnost. Obhajoba navrhla provést důkaz obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně 1 KZV 18/2018, čemuž soud nevyhověl, neboť tato trestní věc dosud nebyla soudem rozhodnuta, tudíž obsah obžaloby není a nemůže být důkazem o nyní projednávaném skutku, kdy soud provedl důkaz obsahem rejstříku Krajského soudu v Brně za účelem zjištění, kdy a jaká obžaloba na P.H. byla podána. Z uvedeného je však toliko prokázáno, že jeho trestní stíhání pro trestný čin zabití dosud není pravomocně skončeno a proto soud zamítl provádět ke zmiňované věci obžalobu jako zcela nadbytečný důkaz, ze kterého by nic podstatného k věci zjištěno nebylo. Je nadbytečné provádět dokazování k jinému skutku (následné střelbě ze strany P.H.), neboť by k nyní projednávané věci nepřineslo nic podstatného. Nebyla shledána ani potřeba provádění jiných nenavržených důkazů. Soud neprováděl ani v přípravném řízení učiněné návrhy na provedení důkazů vztahujících se k události – konfliktu mezi obžalovaným a pracovníky školy a trenérky plavání z února 2018, neboť nyní pojednávaný skutek byl spáchán v jinou dobu a k této předcházející události soud zjistil fakta i z výpovědi poškozeného, obžalovaného, svědkyně J.K., částečně listinných důkazů (e-mailová komunikace), což je k věci zcela dostatečné, neboť z uvedeného lze vzít za prokázané, že obžalovaný měl již konflikt ze stejného důvodu i dříve a že se nechoval vhodně, což je zcela také v souladu s jeho osobností, kdy v situacích, ve kterých se ostatní nechovají dle jeho představ, může reagovat konfliktně (soud zde odkazuje na znalecký posudek PhDr. et PaedDr. Miroslava Petržely). Blíže dokazovat tuto událost je tedy zcela nadbytečné. Ohledně návrhu poškozeného na výslech znalce PhDr. et PaedDr. Miroslava Petržely soud konstatuje, že toliko státní zástupce a obžalovaný mohou souhlasit či nesouhlasit se čtením znaleckých posudků, tudíž tento znalecký posudek byl čten za souhlasu příslušných procesních stran, když i soud osobní výslech tohoto znalce nepovažoval za nutný, neboť závěry znaleckého posudku písemně vyhotoveného byly zcela jednoznačné. Nebyla tedy shledána nutnost provádět jakékoliv další důkazy a ohledně navržených důkazů bylo rozhodnuto tak, že je soud neprovedl.
25. Znalecké posudky uvedené v odstavci 21 byly provedeny jako listinné důkazy z toho důvodu, že byly vypracovány nikoliv v této trestní věci, ale v trestní věci týkající se trestního stíhání P.H.. Jejich závěry jsou pro nyní projednávanou věc zcela dostatečné, byť se více vztahují k trestnímu stíhání P.H. a tedy ke skutku, kde došlo ke střelbě ze strany P.H. vůči Z.P.. Z jejich obsahu však soud mohl vycházet a vycházel, když nebyla shledána nutnost vypracovávat tyto znalecké posudky znovu v nyní projednávané věci. Tyto znalecké posudky objasňovaly stav místa činu, nález stop, vyhodnocení stop, následky střelby, osobnosti obžalovaného a poškozeného.
26. Nebyl shledán důvod nevěrohodnosti listinných důkazů, soud z nich vycházel a činil skutková zjištění ohledně stavu místa činu, nalezených a vyhodnocených stop, charakteristiky obžalovaného a poškozeného, stavu obžalovaného a poškozeného po skutku i v průběhu skutku.
27. Soudu nevznikly žádné pochybnosti ani o věrohodnosti znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie znalce PhDr. et PaedDr. Miroslava Petržely. Znalec dospěl k jednoznačným závěrům, svoje závěry podrobně odůvodnil, popsal, z jakých podkladů vycházel. Závěry tohoto znaleckého posudku nejsou v žádném případě ani v rozporu s předloženou zprávou od psychologa o psychologickém vyšetření s ohledem na skupinu zbrojního průkazu, dle kterého byl obžalovaný označen z hlediska psychologického za způsobilého, neboť osobnost obžalovaného není tímto psychologem hodnocena výrazně jinak

než ve znaleckém posudku, stejně tak intelligence, kdy dokonce i intervenující psycholog označil osobnostní profil obžalovaného za rizikový z důvodu možného sklonu k vyšší míře sebeprosazování a konfrontační odvahy, ale s vyšší mírou sebekontroly, což jsou obdobné závěry jako u znaleckého posudku znalce PhDr. et PaedDr. Miroslava Petržely. Zpráva intervenujícího psychologa a znalecký posudek jsou tedy v souladu. Nebylo proto v žádném případě nutné nechávat vypracovávat další znalecký posudek či vyslýchat znalce k podanému znaleckému posudku, kdy navíc je zjevné, že znalecký posudek vypracovaný v trestní věci je podrobnější a zaměřený na širší oblast osobnostní charakteristiky obžalovaného než psychologické vyšetření za účelem závěru, zda je možno, aby obžalovaný mohl být držitelem zbrojního průkazu.

28. Ke svědeckým výpovědím je nutno obecně shrnout, že vzhledem ke skutečnosti, že svědci vypovídali opakovaně ve dvou trestních stíháních, i vzhledem k medializaci případu a vytváření různých verzí proběhlé události ze strany médií, které byly a jsou dostupné veřejně na různých internetových portálech, bylo postavení svědků značně ztíženo, protože svědci mohli být úvahami okolí a opakovaným probíráním událostí ovlivněni. Soud tedy při posuzování svědeckých výpovědí hodnotil nejen jejich soulad mezi výpověďmi z přípravného řízení a z řízení před soudem, ale vždy také soulad konkrétní svědecké výpovědi s ostatními svědeckými výpověďmi, případně dalšími důkazy, a ze svědeckých výpovědí jednotlivých svědků vycházel vždy jen tam, kde se shodovaly i s jinými svědeckými výpověďmi, jinými důkazy, kde tedy nezůstávaly osamoceny. Nelze také nepoukázat na to, že svědci vnímali události z různých vzdáleností, v různou dobu, v různých psychických stavech, mohlo dojít k rozptýlení jejich pozornosti, na každého více zapůsobilo vždy něco jiného, pro každého bylo něco jiného významnějšího, docházelo k přetržkám v pozorování, což jsou všechno důvody, proč se zcela detailně svědecké výpovědi neshodují a ani se shodovat nemohou.
29. Svědecké výpovědi svědků **A.D., J.K., J.M., P.H.** u hlavního líčení nedoznaly oproti přípravnému řízení žádných podstatných změn, zde soud nemá žádné pochybnosti o věrohodnosti jejich svědeckých výpovědí, zde bylo poznatelné, že svědci sdělují stále jednu a tutéž verzi průběhu skutku, takže verzi, která vychází z jejich poměti a nikoliv z jiných zdrojů. Pokud u svědka P.H. došlo k určitému rozporu mezi výpověďmi z přípravného řízení a z řízení před soudem, zde tento rozpor byl nepodstatný, neboť v přípravném řízení uvedl jednoznačně, že viděl obžalovaného u vchodu do školy, a v řízení před soudem uvedl, že se domníval, že tam obžalovaný byl. Jedná se tak jen už o přesné neuvědomování si konkrétní okolnosti, a jelikož ihned po seznámení s výpověďmi z přípravného řízení ji svědek označil za čerstvější a podrobnější, lze z ní bez jakýchkoliv pochybností vycházet. Dále se jeho výpověď nelišila, jen v přípravném řízení obsah výpovědi mohl vyvolávat pocit, že svědek popisoval, že obžalovaný mřil i na poškozeného. V přípravném řízení však svědek konkrétně neuvedl toto míření a stejně to neuvedl ani v hlavním líčení, kdy vysvětlil jeho popis z přípravného řízení, tedy že obžalovaný pohyboval zbraní přes poškozeného, že se jednalo o pohyb ruky obžalovaného shora dolů, což je zcela logické vysvětlení a vzhledem k zaznamenání výpovědi z přípravného řízení je zřejmé, že i tam svědek popsal událost stejně jako v hlavním líčení, tedy nikoliv míření na poškozeného, ale pohyb ruky obžalovaného se zbraní seshora dolů a opačně bez namíření na poškozeného. Jelikož tedy všichni tito svědci byli poučeni o následcích trestného činu křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku a nebyl shledán jakýkoliv bližší vztah těchto svědků k věci, osobám, který by odůvodnil to, že by se sami vystavili nebezpečí trestního stíhání nepravdivou svědeckou výpovědí, jedná se o svědky věrohodné a pokud došlo k určitým odchylnostem v jejich výpovědích, soud se jim věnuje blíže v následující části ohledně skutkových zjištění, jsou však bez vlivu na obecnou věrohodnost svědků.
30. Ohledně svědků **R.B. a H.B.** je třeba konstatovat, že v řízení před soudem se již zcela zjevně projeví následky zapomínání a možných úvah svědků po absorbování faktů k případu z různých zdrojů. Tito svědci nedokázali jednoznačně popisovat celý průběh děje, odkazovali se na řízení

v přípravném řízení, svědkyně B. dokonce uvedla, že si dokáže přestavit více verzí průběhů děje, svědek B. byl při výpovědi velmi přemýšlivý a nejednoznačný. Jejich nejistota při výpovědi v hlavním líčení je pak dokladována i jejich snahou ještě i písemně dovysvětlit svoje svědecké výpovědi. V žádném případě nelze konstatovat, že se jedná o nevěrohodné svědky, kteří by chtěli záměrně vypovídat nepravdu. Ani u těchto svědků nebyl zjištěn vztah k věci či obžalovanému a poškozenému, nebylo zjištěno, že by svědci sami sebe chtěli vystavit nebezpečí trestního stíhání nepravdivou svědeckou výpovědí. Je třeba však vycházet vždy jen z konkrétního popisu skutku z jejich výpovědí z přípravného řízení, na které se také odkazovali, a které nejsou ještě ovlivněny dále získanými informacemi, v kombinaci s vysvětlením svědků, co znamenaly termíny užívané při protokolaci v přípravném řízení ohledně manipulace se zbraní, ohledně způsobu výstřelů, a vždy po zjištěném souladu s jinými ve věci provedenými důkazy. Takže i z těchto výpovědí bylo možno vycházet, a blíže soud hodnotí jejich obsahovou stránku ve skutkových zjištěních.

31. Ke svědecké výpovědi poškozeného **P.H.** je nutno uvést, že je třeba zohlednit při jejím hodnocení jeho psychický stav, který byl určen v trestním řízení týkajícím se jeho stíhání znalcem MUDr. Petrem Nedomou, který u něj diagnostikoval přechodnou duševní poruchu – akutní reakci na stres, jež se projevuje jako krátkodobá silná a prudká emoční reakce (afekt) spojená s výrazně úzkostným prožíváním, intenzivním strachem a zúžením vědomí v souvislosti s úzkým zaměřením pozornosti na afekt vyvolávající situaci, které způsobuje vyblednutí širšího pole vědomí, nejasnost některých okrajových vzpomínek, neschopnost komplexně pochopit podněty a v situaci se plně rozumově orientovat. Ze zjištěného psychického stavu poškozeného je zjevné, že vzpomínky na událost, kde byla použita zbraň, mohou tím být ovlivněné a neodpovídat zcela průběhu událostí. Skutečnost, že vzpomínky tohoto svědka jsou do určité míry pomýlené, vyplývá i z popisu místa střelby svědkem (což je v rozporu s nálezem balistických stop a v rozporu s ostatními svědeckými výpověďmi). Vzhledem k psychickému stavu P.H., vzhledem k nereálnosti popisu místa činu nebylo možno vycházet z výpovědi tohoto svědka jako z celku, tedy v té části, kde se neshoduje s žádnou jinou svědeckou výpovědí. Nebylo zjištěno, že by tento svědek chtěl záměrně vypovídat nepravdu, nejedná se o svědka nevěrohodného, ale jelikož objektivně jeho psychický stav nebyl dobrý vzhledem k jeho reakci na vytažení zbraně obžalovaným, není možno vycházet z výpovědi tohoto svědka v části, kde tato svědecká výpověď zůstává osamocena. K výpovědi tohoto svědka je třeba přistupovat velmi obezřetně a vycházet z ní toliko v částech, které jsou prokázány, co do průběhu skutku, i jinými důkazy, jak je tomu při popisu úplného počátku konfliktu, neboť ten popisuje poškozený shodně jako svědkyně A.D., J.K., P.H., částečně i J.M.. Zde není dán důvod nevěrohodnosti, když zcela zjevně vzpomínky na tuto část má ještě svědek uchovány tak, že odpovídají realitě, což může vyplývat i z toho, že zde zatím zbraň použita nebyla. Od momentu vytažení zbraně obžalovaným však popis události poškozeným je osamocený, neodpovídající ostatním důkazům, neodpovídající nálezu balistických stop, a v této části nelze vycházet z výpovědi poškozeného, nelze vycházet z jeho popisu, jakým způsobem a kdy použil obžalovaný zbraň, kam a jak střílel. Zde zůstává totiž výpověď poškozeného úplně osamocená a v rozporu s ostatními důkazy, kterých je převaha a jsou logické, vzájemně se podporující. Poškozený očividně nechtěl vypovídat nepravdu, sám i uvedl, že ví, že jeho popis místa činu neodpovídá realitě, ale že si tak událost pamatuje. Soud nemůže vycházet a nevychází z popisu střelby poškozeným, neboť tento popis nevychází z reality, ale ze subjektivního vnímání události poškozeným, který se nacházel v akutní reakci na stres, a jeho vnímání bylo zúžené, což se projevilo pak i na jeho vzpomínkách na událost, protože si zjevně vybavoval to, jak situaci vnímal a ne jak probíhala. Poškozený, protože se cítil ohrožen, mohl skutečně vnímat chování obžalovaného tak, že na něho mířil, i když se tak nestalo, ale v uvedeném rozrušení si myslel, že se tak děje. Ohledně popisu střelby soud tedy vycházel z ostatních svědeckých výpovědí, listinných důkazů a nikoliv z výpovědi svědka poškozeného.

32. Po provedeném dokazování a po zhodnocení důkazů, jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech, bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se stal skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil obžalovaný.
33. **Doba** skutku byla prokázána ze všech svědeckých výpovědí, výpovědi obžalovaného, úředních záznamů policie. **Místo** skutku, a to na počátku – prostor před základní školou je prokázán z výpovědí svědků A.D., J.K., P.H. v kombinaci s výpovědi poškozeného. Obžalovaný popřel, že by se vyskytoval u vchodu školy, ale jelikož tři nezúčastnění svědci (D., K., H.), kdy především svědek P.H. je zcela mimo možnost jakékoliv snahy vypovídat ve prospěch poškozeného, neboť je zcela bez vztahu ke škole i k poškozenému a obžalovanému, popsali výskyt obžalovaného u vchodu školy, pak v souvislosti i s výpovědi poškozeného je vyvrácena obhajoba obžalovaného v tomto směru. K uvedenému je nutné dále se zabývat svědeckou výpovědí J.M., který byl jediný z přihlížejících nezúčastněných svědků, který potvrzoval verzi obžalovaného ohledně toho, že se obžalovaný nacházel jen na schodech. Tato svědecká výpověď, která je jinak věrohodná, však stojí proti dalším třem nezúčastněným svědkům (D., H., K.), takže ani touto výpovědí není prokázána obhajoba obžalovaného, kdy je zjevné, že vzhledem k dramatickosti situace mohlo dojít ke zkreslení vnímání situace tímto svědkem a jelikož se obžalovaný nevyskytoval stále před vchodem, pak si tento svědek nemusel již zapamatovat část, kdy obžalovaný byl blíže ke vchodu do školy, či ji vůbec nestačil zaznamenat, protože nebyla zpočátku tak vyhrcoená jako následná situace se střelbou, případně ji nestihl zaznamenat, než začal situaci přesně pozorovat. To, že uvedený svědek nevnímal situaci zcela přesně, je dáno i tím, že například popsal, že poškozený měl kratáse, když je prokázáno ostatními svědky a protokolem o vydání věci, že měl dlouhé kalhoty. Stejně tak rozdílně od obžalovaného popsal, že po vytažení zbraně jí obžalovaný mířil na schody a takto ustupoval, což obžalovaný vyloučil, neboť uvedl jen vytažení zbraně více méně již při otočení se a následný útěk. Jelikož tedy svědecká výpověď J.M. obsahuje tyto okolnosti, pak, když stojí osamoceně při popisu určitého detailu, tak z ní soud nemohl vycházet, když je svědky A.D., P.H., J.K. vyvráceno, že by obžalovaný nepřišel blíže škole, a soud tak vzal za jednoznačně prokázané, že se obžalovaný vzdálil i ze schodů a byl po určitou dobu poblíž vchodu do školy. To, že tuto situaci nezaznamenal další na místě nacházející se svědek J.M., není důvodem nevěrohodnosti tohoto svědka, pouze to značí, že tento svědek si obžalovaného u vchodu do školy nevšiml, on tam totiž nebyl výrazně dlouho a pokud to pro svědka nebyla výrazně negativní zkušenost v této době, pak si ji vůbec nemusel zapamatovat. Jak však již bylo konstatováno shora, nebylo možno vycházet ze svědeckých výpovědí ohledně konkrétních událostí, pokud zůstávaly osamoceny a nebyly podpořeny jinými důkazy. Svědci H.B., R.B., P.H. pak popsali místo střelby, a to shodně a v souladu i s výpovědi obžalovaného a zjištěným popisem místa činu, kdy se jednalo o část parku v okolí se zde nacházejících laviček. Zcela přesné místo střelby není určeno, toto místo nelze přesněji určit ani dle nálezů nábojnic, neboť ty se mohly po dopadu pohybovat. Jednalo se však dle popisu svědků o část parku již za uličkou vedoucí od školy, o oblast poblíž zkosené hrany, kde se nacházely skupiny laviček, a jelikož se poškozený a obžalovaný stále pohybovali při souboji o zbraň, je tak dáno, že i vzhledem k nálezům nábojnic ke střelbě došlo přibližně okolo oblasti ústí zešikma vedoucí cesty do parku, v oblasti mezi skupinou tří laviček a skupinou dvou laviček s nálezem krevní stopy. Vzhledem k nálezům vrypu do země kolmo na sloup veřejného osvětlení nacházející se mezi těmito dvěma skupinami laviček, je tak určen okruh místa, kde došlo ke střelbě. Na závěr o prokázání místa střelby nemá vliv to, že svědek P.H. uvedl, že k prvnímu výstřelu došlo asi na travnaté ploše u zkosené hrany, neboť vzhledem k místu pozorování a blízkosti vydlážděné plochy, se mu mohlo jevit, že se obžalovaný a poškozený nacházejí na trávníku, byť se nacházeli před trávníkem na vydlážděné ploše. Uvedené je také bez vlivu na věrohodnost svědecké výpovědi P.H., protože zde při vnímání zapůsobila pouze perspektiva, která je pochopitelná vzhledem k blízkosti trávníku a vydlážděné plochy v kombinaci s místem pozorování.

34. **Minimální počet přítomných osob** celému skutku byl zjištěn ze svědeckých výpovědí, a to svědka P.H., J.M., R.B., H.B.. Svědek J.M. potvrdil přítomnost svoji, dcery a starší paní, poškozeného. Přítomnost poškozeného uvedli poškozený, svědci A.D. a J.K.. Všichni tito svědci i obžalovaný pak potvrdili přítomnost syna obžalovaného před školou. Více konkrétních osob na počátku skutku přesně zjištěno nebylo, dle výpovědí svědků A.D., J.K., poškozeného i obžalovaného se na místě nacházely nějaké osoby, ale nebyly jimi blíže specifikovány, proto bylo možno vzít jen za prokázáno, že minimální počet osob na místě činu na počátku vyjma obžalovaného byl pět. Svědci R.B. a H.B. jednoznačně popsali jejich přítomnost i s dcerou na místě v době střelby, svědek P.H. uvedl svoji přítomnost v době střelby a dále byl přítomen poškozený, což dosvědčil on i tito tři svědci, takže i v této části skutku je prokázána přítomnost dalších osob vyjma obžalovaného minimálně v počtu pěti. Kde byl v době střelby syn obžalovaného, není přesně zjištěno, takže není bez jakýchkoliv pochybností prokázána i jeho přítomnost v parku při střelbě. Bylo tedy prokázáno, že obžalovaný jednal vždy za přítomnosti dalších minimálně pěti osob.
35. **Hlasité dožadování vpuštění syna doplněné nezjištěnými vulgárními výrazy** před školou ze strany obžalovaného je prokázáno ze svědeckých výpovědí svědků J.K., P.H., J.M., kteří popsali dožadování se vstupu pro syna i vulgarity. Částečně je uvedené prokázáno i z výpovědi svědkyně A.D., která dosvědčovala snahu obžalovaného o vpuštění syna a nespecifikované výrazy, a svědka P.H., který popsal hlasité výkřiky obžalovaného, nikoliv již však vulgarity, neboť nebyl přítomen celému počátku skutku, když již odcházel. Svědci J.M. a J.K. konkrétně uvedli, že se jednalo i o vulgarity ze strany obžalovaného, což doznal i obžalovaný a dosvědčil i poškozený, který však výrazy již nedokázal konkretizovat. Zcela shodnými svědky, ale i výpovědí obžalovaného je prokázána snaha poškozeného obžalovanému vysvětlit důvod nevpuštění jeho syna do prostor základní školy. **Konkrétní vulgární nadávka** je zjištěna ze svědecké výpovědi svědkyně J.K., která shodně jako obžalovaný popsala, že se jednalo o nadávku „zkrvená škola“. Je tedy po provedeném dokazování prokázáno, že obžalovaný uváděl vulgarity v prostoru před základní školou, a to minimálně s užitím výrazu „zkrvená škola“.
36. **Přesun** obžalovaného a poškozeného od vchodu do školy ke schodům nad chodníkem a následně do parku je prokázán ze svědeckých výpovědí svědků A.D., J.K., P.H., J.M., částečně poškozeného, částečně i z výpovědi obžalovaného, z protokolu o ohledání místa činu ohledně nálezů jednotlivých stop včetně nábojnic, vrypů. Svědci A.D., J.K., poškozený jednoznačně popsali přesun obžalovaného a poškozeného od vchodu do školy ke schodům, svědci A.D., J.K., J.M. a obžalovaný pak následně přesun dále do parku, o čemž svědčí také nález nábojnic, vrypů a dalších stop. Takže není dána žádná pochybnost o tom, že se obžalovaný a poškozený přesunuli od vchodu školy až do parku. **Vytažení zbraně** obžalovaným na schodech bylo prokázáno výpovědí obžalovaného, svědeckými výpověďmi J.M. i poškozeného, v tomto momentu bez střelby a bez míření na poškozeného. Z výpovědi poškozeného lze vzít za prokázáný pouze fakt vytažení zbraně a nikoliv střelby v oblasti schodů, neboť střelba v oblasti schodů je zcela vyvrácena svědky R.B., H.B., P.H., J.M., protokolem o ohledání místa činu s nálezem stop. Reakce poškozeného na vytažení zbraně, tedy nezaleknutí se a snaha o zmocnění se zbraně, je rovněž zjištěna ze svědeckých výpovědí J.M., R.B., H.B.. Důvod vytažení zbraně je pak zjištěn z výpovědi poškozeného a ostatních přítomných svědků u školy (A.D., J.K., J.M., P.H.), z nichž vyplývá neochota obžalovaného podrobit se pravidlům plaveckého kroužku, stále pokračování ve slovní agresivitě, snaha zakončit vzniklý verbální konflikt ve svůj prospěch, což je také v souladu se závěry znaleckého posudku PhDr. et PaedDr. Miroslava Petržely a osobností obžalovaného, který nechce akceptovat chování jiných, pokud není dle jeho představ a v takových situacích pak reaguje agresivně. **Střelba** v parku ze strany obžalovaného je prokázána ze svědeckých výpovědí, protokolu o ohledání místa činu. Konkrétně byly prokázány dva výstřely do vzduchu, a to svědeckými výpověďmi svědků R.B., H.B., ale i P.H., neboť ten si nebyl jist počtem výstřelů do vzduchu, i když označil za minimum jeden, tak dva výstřely do vzduchu nevyloučil. Všichni tito

tři svědci uvedli, že střelba byla do vzduchu mimo tělo poškozeného, že na poškozeného nebylo mířeno. Dále byl prokázán jeden výstřel do země, a to z výpovědi svědka P.H., který zaznamenal minimálně jeden výstřel do země ze strany obžalovaného opět zcela mimo tělo poškozeného a tato výpověď je v souladu s nálezem vrypu po střelbě na chodníku. Jelikož byly nalezeny vrypy dva a dva výstřely byly do vzduchu, jeden do těla obžalovaného, pak dva výstřely byly do země, z toho jeden ze strany obžalovaného a jeden ze strany poškozeného po zmocnění se zbraně vzhledem k výpovědím svědků R.B., H.B., P.H.. Tito svědci pak také popisem konfliktu obžalovaného a poškozeného vyloučili, že by některý z výstřelů obžalovaného byl neúmyslný, tudíž že by došlo k samovolnému výstřelu proti vůli obžalovaného z jím uváděné bezpečnostní pozice.

37. Vzhledem k rozdílným svědeckým výpovědím ohledně chování obžalovaného a poškozeného při přibíhání do parku, je možno vzít za prokázané to, že oba se do parku dostali rychlejší chůzí, spíše během, jejich postavení bylo takové, že mírně za obžalovaným byl poškozený a nedocházelo mezi nimi k nějakému výraznému fyzickému kontaktu a že k určitému sahání na zbraň ze strany poškozeného došlo až v reakci na střelbu. Svědek P.H., který k uvedenému neměnil výpověď, zaznamenal pistoli až těsně před střelbou a vyloučil, že by předtím docházelo mezi obžalovaným a poškozeným k fyzickému kontaktu. Svědkyně H.B. fyzický kontakt popisovala až v době střelby, a to v přípravném řízení, kdy na tuto výpověď se pak u soudu také odkazovala, stejně jako na to, že dříve uváděla, že obžalovaný přibíhal před poškozeným, což v řízení před soudem již nepopisovala, takže lze z její výpovědi v kombinaci s výpovědí P.H. vycházet z přípravného řízení ohledně způsobu přiběhnutí do parku a fyzických kontaktů mezi obžalovaným a poškozeným až v reakci na vytažení zbraně a střelbu, neboť svědkyně v přípravném řízení vyjádřila určitou jistotu ohledně sahání na zbraň až po prvním výstřelu. R.B. popsal běh obou s oběma rukama nad hlavou, což je prakticky fyzicky vyloučeno, a je to v rozporu i se svědeckou výpovědí svědků P.H. a H.B., takže z jeho výpovědi soud nevycházel ohledně zjištění způsobu držení zbraně při přiběhnutí obžalovaného a poškozeného do parku, když vzhledem k výpovědím svědků H.B. a P.H. je dáno, že tento svědek zaměnil držení zbraně po přiběhnutí do parku za držení zbraně při přiběhnutí do parku. I tento svědek však nepopsal nějaké fyzické atakování obžalovaného ze strany poškozeného v danou dobu, pouze tedy držení zbraně. I když se objevují nepřesnosti ve výpovědích uvedených svědků, svědci měnili výpovědi, je z nich prokázáno, že do parku přiběhli v pořadí obžalovaný a za ním s mírným zpožděním poškozený a je z nich také jednoznačně prokázáno, že ke střelbě došlo po zastavení se a že k fyzickému kontaktu a určitému atakování obžalovaného ze strany poškozeného došlo v důsledku střelby se snahou zmocnit se zbraně, takže ostatní nepřesnosti ve výpovědích těchto svědků nemají vliv na prokázaný skutek. Obdobné závěry soud učinil i ohledně ne zcela shodných popisů počátku komunikace mezi obžalovaným a poškozeným u školy, neboť svědkyně A.D. shodně s poškozeným popsala vrácení se poškozeného do školy a pak opětovný již rychlejší příchod k obžalovanému, oproti svědkyni J.K., které popsala již závěrečný odchod, což je však zjevně zapříčiněno tím, že první kontakt netrval výrazně dlouho a nebyl tak vyostřen, takže ho tato svědkyně mohla potlačit a spojit i do kontaktu druhého mezi obžalovaným a poškozeným. Rovněž ani tyto nepřesnosti nemají vliv na skutková zjištění, vypovídají pouze o tom, že se svědci nedomlouvali na tom, jak by měli vypovídat a že každý ze svědků se snaží vypovídat tak, jak situaci vnímal on. Podstatné je, že se svědci zcela shodli ohledně výskytu obžalovaného a poškozeného u školy a ohledně následné manipulace se zbraní, tak jak bylo shora prokázáno.

38. **Obhajoba obžalovaného** ohledně nutné obrany, nevyskytování se u vchodu do školy, neúmyslného třetího výstřelu do země, střelby při běhu byla vyvrácena a soud se jí zabývá v následujících odstavcích.

39. Obžalovaný na svoji obhajobu uplatnil, že to byl on, kdo se cítil ohrožen poškozeným z důvodu toho, že se poškozený k němu přibližoval v tzv. bojovém postoji a že to byl poškozený, který jej fyzicky napadl. Popřel, že by konflikt s poškozeným začal již před vchodem školy, stále setrval na tom, že u vchodu školy nebyl, že se pohyboval pouze na schodech a více se nepřibližoval. To, že se obžalovaný nacházel u vchodu do školy, kde rozpoutal konflikt nejdříve verbálně, neboť se tam dopouštěl blíže nezjištěných vulgarit, které vnímala svědkyně J.K., částečně i A.D., je zjištěno z těchto dvou svědeckých výpovědí a svědecké výpovědi P.H.. Tito tři svědci zcela v souladných výpovědích uvedli, že obžalovaný byl u vchodu školy a že verbální konflikt rozpoutal on již na tomto místě právě s poškozeným. V souladu s těmito svědeckými výpověďmi, což jsou svědecké výpovědi svědků na věci nezúčastněných, u nichž soud neshledal důvod, proč by nevypovídali pravdu, je také výpověď poškozeného v této části. Vulgarity ze strany obžalovaného popisuje i svědek J.M.. I když svědek J.M. uvedl, že neviděl obžalovaného u vchodu školy, proti němu stojí tři svědecké výpovědi kromě výpovědi poškozeného (svědků A.D., J.K., P.H.), čímž je dáno, že tento svědek část konfliktu nevnímal, protože se jej osobně nedotýkal, zaznamenal jej až v určitý moment, takže nelze říci, že by svědek nechtěl vypovídat pravdu, ale očividně vzhledem k ostatním třem svědeckým výpovědím nepopisuje tuto část konfliktu zcela přesně a tedy jeho osamělou výpověď není prokázána obhajoba obžalovaného, ale naopak výpověď obžalovaného i svědka J.M. v této části je vyvrácena výpověďmi svědků J.K., A.D., P.H., kteří jednoznačně popsali detailně, kde se obžalovaný nacházel. Blíže se výpověďmi těchto svědků soud zabýval při hodnocení jejich věrohodnosti v odstavci č. 29 a skutkových zjištění ohledně výskytu obžalovaného v odstavci č. 33.
40. K části obhajoby, že obžalovaný vytáhl zbraň a následně použil z důvodu obav z poškozeného, soud konstatuje následující. Bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že to byl obžalovaný, který rozpoutal nejdříve slovní konflikt před školou, který pak přerostl ve střelbu ze zbraně. Byl to obžalovaný, který se dožadoval vpuštění syna do školy nevhodným způsobem, vykřikováním před školou hlasitě a hlasitě pronášenými vulgaritami, minimálně vůči škole, minimálně s užitím slovního obratu „zkurvená škola“, ale i dalších, neboť svědek J.M. popsal, že slyšel různé vulgární výrazy na účet vrátné i školy, povykování obžalovaného popsal svědek P.H., vulgarity – výraz „zkurvená škola“ popsala svědkyně J.K. a svědkyně A.D. sice neslyšela konkrétní slova, ale uvedla, že na něco zareagoval poškozený tak, že se vrátil, z čehož je zjevné, že se nejednalo o běžnou konverzaci. I svědek poškozený uvedl, že tam padaly ze strany obžalovaného nadávky, byť si na ně konkrétně nevzpomíná, a jelikož tato část výpovědi svědka je v souladu s ostatními svědky přítomnými na místě samém, lze i z ní vycházet. Zahájení verbálního konfliktu připouští i obžalovaný, který doznává minimálně jednu nadávku na účet školy a doznává nevhodnost řešení situace. Bylo tedy jednoznačně prokázáno, že to byl obžalovaný, který začal narušovat občanské soužití. Vzhledem k prokázanému chování poškozeného, který konflikt nezačal a snažil se jej řešit jen slovně a nijak blíže nepromyšleně, když vzhledem k nedostatečnému oblečení očividně reagoval na velmi rychle vzniklou nepříjemnou situaci, a vzhledem k až vojensky působícímu oblečení obžalovaného, vyzbrojenosti obžalovaného je vyvrácena obhajoba obžalovaného, že plně nabitou zbraň vytáhl z důvodu strachu a obav z poškozeného a z téhož důvodu pak střílel. Předně je nutno konstatovat, že to byl obžalovaný, který pronášel vulgarity od samého počátku a hlasitě projevoval nesouhlas s organizací kroužku plavání, kdy poškozený mu jen slovně situaci vysvětloval. To, že neměl poškozený žádný úmysl zastrašit obžalovaného, vyplývá i z toho, že se do diskuze s ním pustil bez bot a bez řádného oblečení vzhledem k ročnímu období, takže takto lehce oblečený člověk ani nemohl vzbuzovat oproti vojensky oblečenému obžalovanému výrazný respekt. Jejich odchod od školy ke schodům, jak jej popsali svědci J.K., A.D., J.M., byl zrychlenou chůzí, takže rovněž neodůvodňoval užití zbraně, neboť jednak se poškozený obžalovaného nijak fyzicky nedotýkal, a jednak poškozený na obžalovaného slovně neútočil tak, aby z toho vznikla možná obava o život a zdraví, neboť mu ničím nevyhrožoval, nebylo zjištěno ani, že by uváděl něco nevhodného, když se stále jen snažil řešit situaci vzniklou nevpuštěním syna do školy. Za

daného stavu vytažení zbraně – nabitě pistole s 15-ti náboji v zásobníku a její připravení ke střelbě před školou za přítomnosti rodičů a dětí či jiných osob ze zcela malicherné příčiny, toliko trvání poškozeného a pracovníků školy na dodržování pravidel plaveckého kroužku a neochota obžalovaného se jim podřídit, není nutnou obranou. Poškozený neútočil na obžalovaného, jen stále slovně trval na dodržování pravidel plaveckého kroužku, nehrozil obžalovanému útokem slovně či fyzicky. Jen na základě pouhého rychlého přibližování se poškozeného k obžalovanému, když poškozený nebyl nijak ozbrojen, byl bos a velmi lehce oblečen, tedy očividně byl v nevýhodném postavení, nejsou splněny podmínky dle ustanovení § 29 trestního zákoníku. Po provedeném dokazování bylo vyloučeno, že obžalovaný jednal v nutné obraně či z nějakého strachu, neboť dle zjištěného chování obžalovaného před školou vyplývá snaha obžalovaného o získání převahy při konfliktu za situace, kdy poškozený neustával při řešení vzniklého problému, ale přitom obžalovaného nijak fyzicky či slovně neohrožoval. Jelikož poškozený uvedl, že k vytažení zbraně obžalovaným došlo po slovech o tom, aby přestal obžalovaný se synem do plavání docházet, pak je to reakce obžalovaného na jemu nepříjemnou situaci a nikoliv projev strachu. Obžalovaný s plně nabitou pistolí takto chtěl a získal jednoznačnou převahu ve vzniklém konfliktu a bylo v jeho moci určitým způsobem vzniklý konflikt ukončit pro něj vítězně. Jakmile obžalovaný nedosáhl pasivity poškozeného vytažením zbraně, tak pokračoval varovnou střelbou.

41. I kdyby v obžalovaném vznikl subjektivní dojem možnosti fyzického útoku ze strany poškozeného vůči jeho osobě, jednalo by se jen o domněnku vytvořenou na základě vnímání poškozeného jako odhodlaného pokračovat v řešení vzniklého konfliktu, a tedy vnímání neochoty poškozeného přistoupit na nevhodnost vulgárního chování obžalovaného, na základě čehož pak vytažení plně nabitě zbraně a připravené ke střelbě je zcela zjevně nepřiměřená reakce obžalovaného vzhledem ke způsobu chování poškozeného. Je prokázáno, že poškozený se pohyboval v této části průběhu skutku rychleji a že měl určitý odhodlaný postoj (rychlejší pohyb popisovala svědkyně A.D., J.K., J.M., určitý odhodlaný postoj pak svědek J.M.), ale toto není důvodem, aby si člověk, který vyvolá verbální konflikt, nadále v něm pokračuje, dopouští se nevhodných slovních výrazů a trvá na přijetí svého názoru jako faktu, zjednal převahu tím, že vytáhne plně nabitou zbraň, kterou si připraví ke střelbě, a když ani toto nepomůže k získání převahy, tak ji použije. Popis tzv. bojového postoje ze strany obžalovaného a svědka J.M. není ničím jiným než popisem rychlé chůze či běhu, neboť v takovém postoji má člověk mírně ruce od těla, u čehož mohou být i zatnuté pěsti, a určitě se také odhodlaně tváří, ale nejedná se o takový popis, který by prokazoval, že poškozený jakkoliv na obžalovaného fyzicky útočil či by byl připraven k fyzickému útoku. V momentu vytažení zbraně a připravení ke střelbě nebyli obžalovaný a poškozený v žádném kontaktu, takže vytažení zbraně nebylo odůvodněno chováním poškozeného, ale jak vyplývá z provedených důkazů, bylo odůvodněno ze strany obžalovaného tím, že chtěl vyřešit pro něj vítězně konflikt právě získáním převahy.
42. Z výpovědí svědků P.H., R.B. a H.B. bylo prokázáno, že až po vytažení zbraně a následně zahájení střelby se poškozený snažil této zbraně fyzicky zmocnit, tedy to byl poškozený, který reagoval na možné nebezpečí vyplývající z použití zbraně v oblasti, ve které se nacházelo více lidí, poblíž školy, kde by skutečně užitím zbraně jiným způsobem, než střelbou vzhůru, mohlo dojít k fatálním následkům nejen pro něj, ale i pro jiné osoby, čímž je vyvráceno, že by obžalovaný jednal z důvodu obav o svůj život a že by se vytažením zbraně bránil. Obžalovaný se v době vytažení zbraně v danou chvíli neměl čemu bránit, s výjimkou slovní výměny s poškozeným ohledně názorů na pravidla plaveckého kroužku, kde však vulgární a hlasitý byl právě obžalovaný.
43. Jak bylo prokázáno, ke střelbě obžalovaným došlo následně v parku v postavení čelně za situace, kdy poškozený obžalovaného stíhal a snažil se získat zbraň, jak popsali svědci R.B., H.B., P.H., což opět není obrana obžalovaného, ale obrana poškozeného, protože obžalovaný se snažil upevnit střelbou svoji výhodnou pozici vyplývající z držení zbraně. Jednoznačně nepočítal s určitou nadstandardní odvahou či neracionální reakcí poškozeného, který chtěl získat zbraň, ale

to nenaplníuje podmínky pro nutnou obranu obžalovaného, neboť to byl on, kdo vytáhl zbraň a i ji užil s varovnými výstřely, což bylo zcela zjevně nepřiměřené tomu, že poškozený se snažil chránit sám sebe a okolí tím, že se snažil dostihnout obžalovaného a tohoto odzbrojit a zabránit tak možnému nebezpečí, které oprávněně vnímal, když začal obžalovaný se zbraní manipulovat. Nestandardní reakce poškozeného na vytažení zbraně byla částečně zapříčiněna charakterem poškozeného jako osoby, která stresující situace překonává iniciativně, je tedy aktivní, ale i jeho akutní reakcí na stres. Tato zjištěná aktivita poškozeného však obžalovaného nijak nevyvíňuje, byla vedena jen se záměrem vyloučit užití zbraně obžalovaným. Soud opětovně zdůrazňuje, že nepřiměřené bylo vytažení zbraně a střelba obžalovaným a nikoliv fakt, že se poškozený snažil střelbě zabránit. Tato obhajoba obžalovaného o nutné obraně byla tedy vyvrácena, nebyly shledány podmínky pro možnost kvalifikace jednání obžalovaného jako nutné obrany.

44. Obhajoba obžalovaného, že třetí výstřel z jeho strany nebyl učiněn úmyslně, ale že došlo k výstřelu v momentu, kdy držel zbraň v bezpečnostní pozici před trupem (prakticky na něm) v pravé ruce (v lokti ohnuté do pravého úhlu) podepřené levou dlaní a poškozený jej fyzicky atakoval, je vyvrácena svědeckou výpovědí svědka P.H.. P.H. jednoznačně popsal pohyb ruky obžalovaného se zbraní shora dolů a zpět (opakovaně), nejednalo se o ruku pokrčenou v lokti do pravého úhlu a podpírání zbraně druhou dlaní u trupu, ale jednalo se o výstřel nataženou paží do země, mimo tělo poškozeného. Na základě této svědecké výpovědi je prokázán bez jakýchkoliv pochybností úmyslný výstřel do země a nikoliv výstřel náhodný. Takže ani zde nebylo možno uvěřit obžalovanému, který se snažil svoji trestní odpovědnost takto snížit.
45. Tvzení obžalovaného, že střílel do vzduchu při útěku před poškozeným, a zády k poškozenému, který jej stíhal, je zcela vyvráceno svědky R.B., H.B., P.H.. Všichni tito tři svědci vyloučili, že by došlo ke střelbě do vzduchu v momentu, kdy obžalovaný utíkal před poškozeným, protože všichni svědci potvrdili příběhnutí obou do parčíku, kde došlo ke střelbě v momentu, kdy poškozený a obžalovaný stáli, a to čelně k sobě. Střelbu do vzduchu při běhu tito svědci tedy vyloučili. Obžalovaný střílel do vzduchu v momentu, kdy se zastavil a v momentu další konfrontace s poškozeným, který se snažil získat zbraň z důvodu strachu o svůj život i další životy. Výpověď obžalovaného v tomto bodě není potvrzena ani nálezem nábojnic, ke kterým obžalovaný uvedl, že odpovídají střelbě, když utíkal od školy, protože nábojnice padají vpravo, neboť je zjevné, že vzhledem k tvrdému povrchu a různým terénním nerovnostem nezůstaly všechny nábojnice přesně na místě dopadu. Nelze také nevnímat, že se poškozený a obžalovaný na místě pohybovali, docházelo tam k fyzickým střetům, takže do nábojnic mohli různě nevědomě kopnout a ty se mohly pohybovat na zcela různá místa. Po střelbě se na místě pohybovaly až do doby ohledání místa činu různé osoby, které rovněž mohly neúmyslně, nevědomě zavadit o nábojnice a tyto takto přemístit. Nejzásadnější je také fakt, že svědci popisovali vzájemné postavení obžalovaného a poškozeného jako velmi dynamické, pozorovali je z různých úhlů, takže neexistuje jediný důkaz, který by prokazoval, že se poškozený a obžalovaný v době střelby nacházeli přesně v takovém úhlu vůči lavičkám (přesně na ně kolmo), aby nábojnice padaly jen kolmo vpravo či vlevo. Nebylo totiž vyloučeno, že poškozený a obžalovaný byli vůči lavičkám natočení v různém úhlu, tedy více čelně či více zadem, čímž je obhajoba ohledně dopadu nábojnic zcela neopodstatněná. Zjevně také nebyli poškození a obžalovaní po celou dobu střelby na jednom místě, protože už měli mezi sebou fyzický kontakt, který musel zapříčinit to, že se spolu nějakým způsobem alespoň minimálně přemísťovali, ukračovali, protože nejde zůstat stát na místě při fyzickém konfliktu, čemuž odpovídá i to, že nábojnice nebyly na jednom místě. Na straně druhé, plocha, kde se našly nábojnice, není nikterak rozsáhlá, takže i když nábojnice nebyly na jednom místě, byly v takové blízkosti, která je odůvodněna jejich případným pohybem po dopadu na zem, a dynamickým posouváním se obžalovaného a poškozeného při střelbě. Je vyvrácena i obhajoba obžalovaného o tom, že svědci nemohli vidět přesně střelbu, neboť svědci R.B., H.B., P.H. popisovali stejně postavení obžalovaného a poškozeného při střelbě, všichni potvrdili, že se nacházeli na takových místech, že viděli

poškozeného a obžalovaného. Z jejich svědeckých výpovědí a protokolu o ohledání místa činu je zjištěno, že jim nic nebránilo vidět obžalovaného a poškozeného při střelbě, vidět zbraň, neboť na rozdíl od tvrzení obžalovaného, že s poškozeným byli v zákrytu, takže nikdo nic nemohl vidět, když se kryli vzájemně tělem, všichni tito svědci uvedli, že obžalovaného a poškozeného pozorovali mírně z boku či z boku, čímž je dáno, že výhled měli takto dostatečný a viděli velmi přesně manipulaci se zbraní i chování obžalovaného a poškozeného. I tato část obhajoby je tedy vyvrácena.

46. Obecně k věrohodnosti poškozeného je nutno konstatovat, že nebyly zjištěny žádné okolnosti z jeho života, které by měly negativní vliv na závěry o jeho věrohodnosti, a to ani na základě předložených internetových článků ohledně aktivit poškozeného v zahraničí. K věrohodnosti poškozeného ohledně popisu průběhu skutku se soud již vyjadřoval.
47. **Po provedeném dokazování u hlavního líčení nebyla prokázána část skutku uvedená v obžalobě spočívající ve výstřelu obžalovaného ze zbraně na poškozeného v úmyslu ho usmrtit** a v této části tedy nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že nechtěl poškozeného usmrtit. Předně je nutno konstatovat, že žádný ze svědků v přípravném řízení jednoznačně nepopsal bez jakýchkoliv pochybností přímý výstřel obžalovaného na poškozeného, ze kterého by byl dán úmysl obžalovaného usmrtit poškozeného. Obsah výpovědí svědků R.B., H.B. a P.H. z přípravného řízení však poskytoval určitou možnost jejich výpovědi chápat tak, že mohli vidět nějaké chování obžalovaného, ze kterého by v případě konkretizace těmito svědky v hlavním líčení, bylo možno dovodit střelbu obžalovaného na poškozeného či alespoň míření obžalovaného na poškozeného. Všichni tito tři svědci však v hlavním líčení popsali a názorně ukázali průběh střelby, který v přípravném řízení nebyl detailně zaprotokolován, když tam nebyli svědci ani vyzváni k předvedení držení zbraně v době výstřelů, a jejich popisem i názornou ukázkou před soudem bylo zcela vyvráceno, že došlo ke střelbě obžalovaného na poškozeného. Všichni tito svědci také objasnili obsah jejich výpovědí z přípravného řízení, tedy vysvětlili, co měli na mysli při popisu držení zbraně v jednotlivých částech konfliktu, kdy je nutno konstatovat, že jejich objasnění je logické, protože ani dříve neuváděli popis střelby obžalovaného na poškozeného, ale jen se vyjadřovali k pohybu zbraně a při popisu tohoto pohybu zbraně mohlo dojít k domněnce, že došlo ke střelbě na poškozeného. Svědkyně H.B. v přípravném řízení i v řízení před soudem setrvala na tom, že první výstřel byl přímo vzhůru a druhý snížený o 45 stupňů, tedy že i u druhého se jednalo stále o výstřel nad hlavu poškozeného. Takovým popisem průběhu střelby, kdy ani při druhém výstřelu nemohlo dojít k zasažení poškozeného, protože ruka v uvedeném úhlu míří výrazně nad hlavu druhé osoby (obžalovaný i poškozený byli přibližně obdobné výšky), je stále nad hlavou střelce, takže se stále jedná o střelbu do vzduchu, byť ne kolmo, tato svědkyně v žádném případě nepotvrzuje verzi poškozeného v tom, že druhá střelba mu mířila do obličeje a že ji určitým způsobem odklonil. V obou výpovědích svědkyně setrvala na tom, že obžalovaný ani druhým výstřelem nemohl zasáhnout poškozeného, upřesnila, že to nebyl výstřel těsně nad hlavu poškozeného. Nelze přehlédnout, že v přípravném řízení svědkyně připustila možnost držení zbraně ze strany poškozeného po prvním výstřelu, ale byla to jen možnost, následně pak popisovala prání se, ale jistá si byla jen tím, že poškozený po zbraní sahal, takže tato svědkyně potvrdila jen snahu se zbraní zmocnit. V řízení před soudem vyloučila jakýkoliv fyzický kontakt v souvislosti s držením ruky se zbraní, takže pak kombinace jejích dvou výpovědí znamená jen to, že tato svědkyně neurčila jednoznačně přetahování se o zbraň dříve, než po výstřelech, takže nepotvrdila verzi poškozeného. Svědek R.B. při popisu držení zbraně při výstřelech u hlavního líčení zcela vyloučil možnost míření na poškozeného, jelikož první výstřel byl kolmo vzhůru a druhý jen s nepatrným sklonem směrem dolů, protože došlo ke snížení o 45 stupňů jen v oblasti zápěstí, takže i druhý výstřel směřoval prakticky vzhůru a v žádném případě nesměřoval na poškozeného. Pokud v přípravném řízení svědek uvedl, že viděl pohyb ruky směrem dolů k poškozenému, tak stále uváděl, že došlo k pohybu v zápěstí a že se snažil namířit na poškozeného, ale neuvedl, že by na něj mířil. V řízení před soudem toto vysvětlil tak, že měl

na myslí právě ten sklon v zápěstí, což odpovídá obsahu výpovědi z přípravného řízení, protože ani z jejího obsahu není dáno, že by výstřel směřoval na poškozeného. V řízení před soudem byl pak svědek jednoznačný v popisu střelby a v kombinaci s objasněním výpovědi z přípravného řízení tento svědek neprokazuje střelbu na poškozeného, ale prokazuje dva výstřely do vzduchu, zcela mimo tělo poškozeného, takže ani tento svědek nepotvrdil výpověď poškozeného. V přípravném řízení svědek připustil, že se nějakým způsobem již při prvním výstřelu drželi obžalovaný a poškozený za ruce a vyjádřil domněnku, že se o zbraň přetahovali a ke zcela návodné otázce, zda chtěl poškozený střelbu vychýlit, jen svědek přisvědčil, ale přitom v žádném jeho popisu nebylo zaznamenáno, že by na poškozeného obžalovaný mířil, což tedy není žádným důkazem o tom, že obžalovaný střílel na poškozeného. K uvedenému pak svědek v řízení před soudem uváděl, že viděl všechny ruce nad hlavou, i zbraň, při přibíhání poškozeného a obžalovaného, což v kombinaci s nejednoznačnou výpovědí z přípravného řízení vylučuje míření na poškozeného a je to důkazem o tom, že skutečně ke střelbě došlo toliko do vzduchu bez úmyslu obžalovaného poškozeného usmrtit. Rovněž svědek P.H. v řízení před soudem vysvětlil svoji výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že obžalovaný s rukou se zbraní dělal opakovaně pohyb nahoru a dolů ve svislém směru, kdy první výstřel byl vzhůru a dá se říci, že když se zbraní pohyboval, tak to bylo přes poškozeného. Nejprve je nutno poukázat na to, že ani v přípravném řízení svědek neuvedl, že by při střelbě obžalovaný na poškozeného mířil. Při hlavním líčení pak před soudem objasnil, že obžalovaný tou rukou pohyboval opakovaně nahoru a dolů a tím svědek myslel pohyb přes poškozeného, současně vyloučil míření na poškozeného. Dále svědek potvrdil jeden (minimálně) výstřel do vzduchu a jeden minimálně do země. Jelikož si nebyl jist počtem výstřelů a v řízení přípravném uváděl, že nahoru mohly být dva a v řízení před soudem, že dolů mohly být dva, a jelikož vrypy do země byly nalezeny pouze dva, z toho jeden byl od výstřelu poškozeného, a vzhledem k ostatním svědeckým výpovědím, je zjevné, že přesnější ohledně počtu výstřelů je výpověď svědka z přípravného řízení, kde připustil možnost dvou výstřelů do vzduchu a jednoho do země. Takže ani tento svědek v řízení před soudem či v přípravném řízení nepotvrdil výpověď poškozeného, právě naopak ji vyloučil. V souladu s těmito svědeckými výpověďmi jsou pak i závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, balistika, biologie (provedeno jako listinný důkaz) ohledně zjištění, že na ponožkách poškozeného se nenacházely povýstřelové zplodiny, což také značí o výstřelu do země ve větší vzdálenosti od poškozeného, tedy opět to značí pro výstřel zcela mimo poškozeného a bez úmyslu jej zasáhnout.

48. Jediný, kdo ze svědků uváděl, že došlo ke střelbě směrem do obličeje poškozeného, je sám poškozený. Jeho výpověď však v části popisu děje od vytažení zbraně obžalovaným a následně je zcela v rozporu s ostatními svědeckými výpověďmi a i s protokolem o ohledání místa činu zachycujícím nález stop. Jelikož poškozený střelbu popisuje v oblasti schodů, což je přímo ostatními důkazy vyloučeno, tak je zjevné, že po vytažení zbraně před jeho osobou poškozený již nevnímal zcela reálně situaci, byl ochromen strachem z nastalé situace, jeho vnímání bylo zúžené, což dokladuje také závěr znaleckého posudku stanovující reakci na akutní stres. Poškozený očividně popisoval situaci, tak jak ji vnímal, a jelikož reagoval na výrazný stres, tak pak mohl skutečně nějaký moment vnímat jako míření na něj zbraní, byť to ve skutečnosti neproběhlo. To, že poškozený v tuto chvíli již konflikt nevnímal reálně, vyplývá i z toho, že vůbec nezaznamenal třetí výstřel od obžalovaného. Je zřejmé, že poškozený zaměřil svoji pozornost na získání zbraně, ze které měl strach, a nevnímal zcela reálně okolí, což neznamená, že by poškozený nechtěl uvádět pravdu, ale pokud situaci reálně nevnímal, pak může popisovat jen to, co on vnímal a nikoliv reálný skutek. Výpověď poškozeného je od popisu vytažení zbraně obžalovaným zcela osamocená a je v rozporu s výpovědi svědků na místě nacházejících se a je v rozporu s nálezem nábojnic, takže pak takovou výpověď není bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že po prvním výstřelu do vzduchu došlo k výstřelu směrem na obličej poškozeného, naopak je toto ostatními důkazy vyvráceno.

49. Prokázaným jednáním obžalovaný naplnil **po stránce subjektivní i objektivní skutkovou podstatu přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku** tím, že veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti. Znak **veřejně** je naplněn tím, že na místě bylo přítomno minimálně 5 osob, když na samém počátku u základní školy je zjištěno, že se tam pohyboval kromě poškozeného P.H., syna obžalovaného, také J.M. s dcerou a starší paní, a následně v parku poškozený, manželé B. s dcerou, P.H., kdy všichni tito svědci jednání obžalovaného vnímali a především svědci v parku byli výrazně střelbou obžalovaného vystrašení. Znak **na místě veřejnosti přístupném** je rovněž dán, protože obžalovaný se skutku dopustil v prostorách před základní školou a v přilehlém parku, které jsou veřejnosti volně přístupné, a především se jedná o prostor, který je zcela běžně využíván nezletilými dětmi s rodiči a dalšími obyvateli přilehlé obytné čtvrti, neboť se v blízkosti nachází i komerční prostory. **Výtržnost** spočívá ve vulgárních nadávkách, minimálně „zkurvená škola“ při verbálním konfliktu, a především v následné střelbě do vzduchu a do země. Jedná se o jednání, které závažným způsobem hrubě narušuje veřejný klid a pořádek a z jednání obžalovaného vyplývá zjevně neuctivý a neukázněný postoj k zásadám občanského soužití. Střelba spojená s vulgaritou za přítomnosti již většího množství lidí, dokonce za přítomnosti dětí, v prostorách čteně užívaných veřejností, obývaných pak skutečně je výtržností tak, jak má na mysli trestní zákoník, kdy soud odkazuje i na ustálenou judikaturu, dle níž střelba do veřejných prostor je jednáním, které narušuje občanské soužití, veřejný klid a pořádek (B 1/1986-7). Osoby vyskytující se namísto měly oprávněnou obavu z jednání obžalovaného, měly oprávněný strach z možných následků, zcela jednoznačně pocitovaly jednání obžalovaného jako jednání výrazně vybočující z běžného vzorce chování, jako jednání výrazně překračující hranice slušného a nerušeného občanského soužití. Střelba v denní dobu na místě veřejnosti přístupném a veřejností hojně užívaném je natolik nadstandardní situací a natolik nebezpečnou situací, že ji nelze považovat za pouhý přestupek, jedná se o tak intenzivní zásah proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem na ochraně klidného občanského soužití, že již spadá do kategorie trestného činu, takže dle ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku se nejednalo o situaci méně společensky škodlivou, ale právě naopak, a bylo proto nutno uplatňovat trestní odpovědnost a nikoliv odpovědnost dle jiného právního předpisu. Po subjektivní stránce obžalovaný jednal **v úmyslu přímém** dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, konkrétně zájem na ochraně nerušeného občanského soužití. Přímý úmysl je prokázán ze zjištěného jednání obžalovaného, který z naprosto malicherné příčiny – nutnosti vyčkávat začátku plaveckého kroužku – zahájil verbální konflikt s poškozeným P.H. před školou za přítomnosti dalších osob a následně zcela vědomě, aniž by byl kýmkoliv reálně ohrožován, za účelem získání převahy v probíhajícím konfliktu, vytáhnul a užil zbraň, kterou opakovaně střílel do vzduchu a země, což je tak vyhrocená situace, o níž věděl, že vyvolá v přítomných strach o své životy, že výrazně zasáhne do občanského soužití, a právě toho dosáhnout chtěl. Po objektivní stránce je prokázáno, že následek, tedy narušené občanské soužití, je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.
50. Trestnost činu byla posuzována dle trestního zákoníku ve znění účinném v době spáchání trestného činu, rovněž tak trest byl ukládán dle takového trestního zákoníku. Bylo tedy postupováno dle trestního zákoníku účinného ve znění do 31. 1. 2019, neboť pak došlo ke změně ohledně úpravy trestu propadnutí věci. Pozdější úprava však není pro pachatele příznivější.
51. Oproti původně podané obžalobě soud nekvalifikoval jednání obžalovaného i jako pokus vraždy, neboť nebylo prokázáno, že by jeden ze tří zjištěných výstřelů ze zbraně směřoval na poškozeného P.H., nebyl prokázán úmysl obžalovaného poškozeného usmrtit tímto způsobem. Všechny výstřely, které byly prokázány, směřovaly zcela mimo tělo poškozeného a bylo prokázáno, že k nim došlo z důvodu snahy obžalovaného získat určitou převahu při probíhajícím konfliktu zastrašením, tedy užitím zbraně s varovnými výstřely. Pokud tedy nebyl prokázán

skutek spočívající v tom, že by obžalovaný s úmyslem usmrtit střílel po poškozeném, pak samozřejmě není možno kvalifikovat prokázané jednání obžalovaného i dle ustanovení § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu. V právní kvalifikaci tedy obdobně jako ve skutkových zjištěních došlo oproti původně podané obžalobě ke změně.

52. Při úvaze o druhu a výši **trestu** soud vyšel ze všech hledisek uvedených v § 37, § 38, § 39 trestního zákoníku, přihlédl k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím dle ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, zvažil všechny okolnosti případu.
53. K poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že je osobou samostatně výdělečně činnou s průměrným měsíčním výdělkem 40 000 Kč, má dvě vyživovací povinnosti. K jeho osobě bylo zjištěno, že v minulosti nebyl soudně trestán, nebyl projednáván pro přestupek. Obžalovanému byl ukládán trest v trestní sazbě dle ustanovení § 358 odst. 1 trestního zákoníku stanovující výměru trestu odnětí svobody až na 2 léta. Vzhledem k polehčující okolnosti vedení řádného života před spácháním trestného činu a tedy k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, který je jinak bezproblémový, obžalovaný je řádně začleněn do společnosti jako výdělečně činná osoba bez konfliktů se zákonem, bylo možno uložit trest nespojený s přímým výkonem ve věznici, proto soud uložil trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu. Výměra tohoto trestu odnětí svobody v sobě odráží skutečnost, že obžalovaný působil proti významně chráněnému zájmu trestním zákoníkem, konkrétně zájmu na nerušeném občanském soužití, kdy nelze samozřejmě přehlédnout také způsob spáchání trestného činu se zbraní, kdy mohlo dojít ke znepokojení velkého počtu občanů, kteří se vyskytovali přímo na místě činu či v blízkém okolí. Byl to obžalovaný, který se vulgárně začal chovat z malicherné příčiny spočívající v neochotě podřídit se pravidlům plaveckého kroužku. Jednání obžalovaného na místě veřejnosti přístupném při manipulaci se zbraní pak bylo výrazně nebezpečné, a proto vzhledem k absenci náhledu obžalovaného na spáchání této trestné činnosti, neboť obžalovaný se neustále hájil určitou obranou proti jednání poškozeného, což bylo vyvráceno, nebylo možno uložit trest mírnější než v polovině zákonné trestní sazby. Rovněž i výměra zkušební doby byla stanovena v polovině zákonné trestní sazby z naprosto stejných důvodů jako vyměřený trest odnětí svobody, kdy vzhledem k zájmu, který byl porušen a ohrožen jednáním obžalovaného, je nutno po poměrně delší dobu sledovat chování obžalovaného, aby byla nastavena dostatečná motivace pro obžalovaného do budoucna se vyvarovat jakéhokoli nelegálního jednání či i nevhodného jednání na veřejnosti při řešení konfliktů či situací, se kterými není obžalovaný srozuměn, aby byla dostatečně chráněna společnost. Jiným druhem trestu než trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu by nedošlo k dostatečnému uvědomění si u obžalovaného nelegálnosti jeho počinání. Vzhledem k bezúhonnosti obžalovaného nebylo nutno ukládat jiný druh trestu než trest odnětí svobody nespojený s přímým výkonem, tedy podmíněně odložený na zkušební dobu v kombinaci s trestem propadnutí věci, a to pistole, která byla užita ke spáchání trestného činu a je v majetku obžalovaného. Byly tedy splněny všechny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Takto uložené tresty soud považuje za zcela dostatečné a přiměřené proto, aby bylo jednání obžalovaného postiženo, proto aby byla dostatečně chráněna společnost a proto, aby si obžalovaný do budoucna uvědomil nevhodnost svého minulého počinání. Soud neukládal majetkové tresty z toho důvodu, že v daném případě uvedené nepovažuje za vhodné, a to právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, neboť peněžitý trest by nebyl pro obžalovaného dostatečně motivačním.
54. V adhezním řízení se s nárokem na náhradu škody poškozený nepřipojil.

Poučení:

Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 26. června 2019

JUDr. Andrea Svobodová, v. r.
předsedkyně senátu